

1. INTRODUCCIÓ	1
2. ARA I ACÍ	3
2.1. País Valencià	3
2.2. Estat espanyol	4
2.3. Europa	5
2.4. Món	6
3. DECLARACIÓ IDEOLÒGICA	8
3.1. Valencianisme	8
3.2. Esquerra	10
3.3. Ecologisme	12
3.4. Feminisme	14
3.5. Regeneració democràtica	16
3.6. Antifeixisme	18
4. PROPOSTA POLÍTICA	19
4.1. Igualtat	19
4.2. Educació	22
4.3. Sanitat	25
4.4. Servicis socials inclusius	27
4.5. Habitatge	28
4.6. Ocupació	30
4.7. Investigació i innovació	32
4.8. Economia sostenible	33
4.9. Medi ambient	35
4.10. Territori i mobilitat	37
4.11. Cultura	39
4.12. Participació i democràcia	41
5. CULTURA ORGANITZATIVA	43
5.1. Democràcia interna	43
5.2. Acció política i formativa	44
5.3. Implantació, dinamització i creixement	45
5.4. Relacions amb altres col·lectius	46
5.5. Trobades: un model d'èxit	47
6. CRÉIXER	48

1. INTRODUCCIÓ

Este document estableix les bases fonamentals que han de guiar l'estratègia de la nostra organització, tan externament com internament. El document consta de quatre parts. En primer lloc, s'hi fa una diagnosi del moment històric en què vivim, des del País Valencià, passant per l'Estat espanyol i Europa, fins a l'àmbit mundial. En segon lloc, s'hi fa una breu reflexió al voltant dels trets caracteritzadors de la nostra organització, tot identificant un context d'oportunitat per a créixer com a entitat juvenil valencianista i esdevindre, alhora, el referent de l'esquerra nacional a la nostra terra. Al tercer punt s'esdevé la declaració d'intencions i la proposta política, establint els objectius i el marc estratègic a partir del qual es dirigirà Joves PV - Compromís. Estos estan basats en la voluntat que Joves PV - Compromís seguisca sent la millor eina de transformació del país en l'àmbit polític i ideològic. I, en quart lloc, s'establix una breu síntesi dels eixos vertebradors del nostre funcionament intern, tractant d'assentar uns principis bàsics amb els quals caminar conjuntament al llarg d'estos dos anys.

La societat valenciana es troba en un canvi constant i els partits polítics també. Les organitzacions que no siguen capaces d'adaptar-se als nous temps i a les noves formes d'actuar i fer estan condemnades al fracàs. És per això que Joves PV - Compromís hem de transmetre i fer entendre que som un instrument al servei de la gent, i que tenim la capacitat per a canalitzar i donar resposta a totes les necessitats del nostre país.

Nosaltres hem de ser la corretja de transmissió de valors valencianistes, d'un discurs propositiu d'una esquerra transformadora de la realitat que viu dia a dia, dels ideals feministes que volen fer caure el patriarcat i d'una consciència pel benestar de l'entorn que l'envolta. La defensa dels nostres principis, dels nostres ideals, ha de permetre'ns marcar un perfil propi amb què la majoria de la joventut valenciana se senta atreta i representada.

Amb este anhel, presentem la següent ponència política.

2. ARA I ACÍ

2.1 PAÍS VALENCIÀ

El País Valencià és el territori i la realitat on se centra la nostra organització, sense perdre de vista altres marcs d'acció global. En este sentit, és indubtable que vivim en un context sense precedents, ja que el nostre poble mai ha tingut governs valencians gestionats per una força valencianista. I, si ampliem el nostre marc temporal, caldria retrocedir fins a l'any 1937, fins al conseller de Cultura Francesc Bosch i Morata, per a trobar precedents de valencianistes al capdavant d'àrees de govern d'institucions supramunicipals.

Amb estos antecedents immediats i llunyans, és indubtable la singularitat del moment que vivim i del repte que tenim al davant. En efecte, ara mateix el valencianisme es troba en la cruïlla formada per les reivindicacions històriques i consubstancials i la presència institucional capaç d'abordar-les i transformar la realitat.

Quan parlem de mancances i reivindicacions històriques, cal posar sobre la taula la defensa ferma de Joves PV - Compromís per un País Valencià d'arrel i d'avantguarda. Volem un país d'arrel en la mesura que treballem per a realçar la nostra història, identitat i llengua. I el volem d'avantguarda perquè sabem que la millor estratègia és confiar sense por en el desenvolupament de les nostres propostes polítiques.

Des de Joves PV - Compromís volem posar-li el fil a l'agulla i volem fer-ho amb estratègia. Pensem que este és el moment de reivindicar qüestions claus per al valencianisme, com ara

l'exigència d'un finançament just, un sistema de transport públic que vertebre i cohesione el país o uns mitjans de comunicació públics, de qualitat i en la nostra llengua. Des del punt de vista social, hem de seguir reivindicant una gestió social de la crisi amb polítiques actives d'ocupació, que aborden la sagnant realitat valenciana de l'atur juvenil i de l'aspra diàspora i que tallen de soca-rel l'*austericidi* i el neoliberalisme. Des del vessant ecològic, volem abordar noves pautes de consum que trenquen amb esquemes i estereotips capitalistes i nasquen del coneixement i l'estima pels nostres pobles i comarques.

El context polític i la societat actuals criden la gent més jove a fer mans i mànigues. Nosaltres, que durant la transició espanyola no havíem nascut, hem viscut l'esfondrament lent, i contra tot pronòstic, del sistema bipartidista, a força de l'aflorament de casos de corrupció i de la constatació de la ineficiència de les mesures *austericides* davant la crisi de les classes dominants. En contraposició, hem viscut l'eclosió de forces polítiques que aportaven pluralisme, honestat i idees teixides des de la base i en contacte amb els agents socials.

Des del nostre marc d'acció política, des del nostre País Valencià, Joves PV - Compromís triem Compromís i un treball amb un peu al carrer i un altre a les institucions. Ara i ací, advoquem pel treball estratègic i decidit, capaç de superar l'actual context des de les polítiques valentes i arrelades a la nostra realitat política, sociològica i econòmica.

2.2 ESTAT ESPANYOL

En les últimes eleccions estatals es va consolidar un canvi sense precedents, ja que forces emergents repetiren uns resultats que acabaren amb l'oligopoli del bipartidisme dominant fins aleshores. Este canvi polític és el resultat de la fallida del sistema en tres àmbits concrets: el social, el territorial i els partits polítics.

En l'àmbit social, l'Estat espanyol viu actualment una situació de fractura. La diferència entre les persones més riques i les més pobres continua augmentant i observem com prolifera el fenomen de l'exclusió social i la pobresa. Lluny de superar la crisi des de la cohesió i la solidaritat, les elits econòmiques s'han vist beneficiades per l'enèsim pas de rosca neoliberal, amb la complicitat i el suport de qui governa.

Respecte a l'àmbit territorial, el bipartidisme, amb l'impuls de la nova dreta espanyolista, continua girant l'esquena a la diversitat cultural i lingüística dels territoris de l'Estat espanyol. No fa valdre allò que hi ha de singular sinó que segueix obsessionat a convertir-lo en una Castella ampliada, tot triturant els fets diferencials. Tampoc en fa una gestió objectiva dels recursos i les inversions, sinó que bastix un estat radial i d'esquena al Mediterrani i a la resta de la perifèria, eixos vius de l'economia productiva.

Pel que fa al sistema de partits polítics, ha fet fallida el «sistema del torn» de la Restauració, el del recanvi i no el canvi, el de les portes giratòries... Ara mateix, la suma dels partits

del bipartidisme compta amb el suport més baix dels darrers anys. I, en este fet, hem sigut clau les generacions més joves. Ens hem fartat de la falta de transparència i regeneració i d'un sistema polític en connivència amb les elits econòmiques i els potents grups de comunicació.

En els temps més recents, la materialització del procés independentista català, amb la celebració del referèndum d'autodeterminació i la proclamació de la República Catalana durant l'octubre de 2017, han fet aparéixer la cara més obstinada i autoritària de l'espanyolisme que sabem que sempre s'ha mantingut latent al si de les entranyes de l'Estat. El naixement del «bloc del 155», amb les seues respectives sucursals als poders executiu, legislatiu i judicial, així com la reaparició amb força del feixisme als carrers, ens fa vore la nostra vulnerabilitat i ens ha de servir de revulsiu per a bastir un contrapoder que lluite contra el model uniformitzador d'estat i democràcia que se'ns pretén imposar.

Davant d'esta fallida, Joves PV - Compromís hem de decidir-nos per una acció de política estatal capaç de reformular la relació País Valencià-Estat. Mai havíem aconseguit tanta visibilitat al si de la política espanyola com ara i, per tant, mai havíem tingut tanta força per a reivindicar un finançament i unes inversions justes, un major autogovern i la possibilitat de fer el nostre propi camí. A més, tenim la responsabilitat de fer-ho amb fidelitat als valors democràtics i antifeixistes que han caracteritzat sempre el nostre moviment polític.

2.3 EUROPA

Les persones que ara formem Joves PV - Compromís hem nascut al si d'un estat membre de la Unió Europea i que vehicula la seua política exterior fonamentalment a través de les institucions comunitàries. No vam viure els orígens del projecte de la Unió Europea ni les aportacions intel·lectuals des del País Valencià de persones com Vicent Ventura, però ens declarem hereus d'aquell esperit europeista.

Ara bé, més enllà de consideracions històriques i de les fites positives del projecte de construcció europea, la joventut d'ara hem viscut els darrers anys d'una Unió Europea afonada en una profunda crisi de credibilitat a causa d'una estructura política i organitzativa de les institucions europees que impossibilita aportar solucions reals als problemes econòmics i socials dels estats membres i que fins i tot els augmenta.

Com a societat del sud d'Europa, defensem una unió de pobles i no d'estats, una unió no sotmesa als mercats sinó amb un marcat caràcter social, una unió que faça front al dèficit democràtic i amb clara vocació popular. Pensem que el projecte europeista ha d'etornar al seu esperit compromés amb la solidaritat

entre els pobles i l'estima per la diversitat dels seus territoris. A més, pensem que este tarannà ha d'impregnar la política exterior i de seguretat comuna de la Unió Europea, fins que impulse un canvi de paradigma en les relacions internacionals, marcat també per la solidaritat i el diàleg.

En els temps en què vivim, no podem parlar d'Europa sense mencionar la crisi humanitària de la qual estem sent testimonis de manera totalment passiva. «Totes les persones tenen dret a circular lliurement» i, més encara, si es tracta de fugir d'una guerra. Demanem i lluitem perquè tothom puga refugiar-se als diferents estats de la UE i que es faciliten mitjans per a fer-ho sense posar en perill cap vida.

A més a més, hem d'assenyalar, quan parlem mirant cap a Europa, el fet preocupant que suposa l'augment de l'opció política que representa l'extrema dreta. El feixisme, que ha aprofitat un sentiment creixent de por i de desafecció per la política, ha trobat un discurs que grans capes de la societat han acceptat a molts països de la Unió Europea i que hem de mostrar com un perill per al seu futur.

2.4 MÓN

Ara com ara, créixer no és el que era. La joventut en l'actualitat s'enfronta a una gran varietat d'experiències i canvis en termes d'educació, família, treball, cultura i salut, que divergixen considerablement de les d'una o dues generacions anteriors. Això es deu als efectes de la globalització, als avenços tecnològics i a l'extensió del desenvolupament econòmic mundial. Vivim en un món ple de canvis constants; canvis que es produïxen de forma molt ràpida i que es continuaran produint a un ritme cada vegada més vertiginós i a escala planetària. La globalització no ha fet més que mundialitzar esta dinàmica i els progressos tecnològics n'han accentuat la velocitat. Joves PV - Compromís, com a organització juvenil valencianista arrelada al territori, no pot avançar aliena a este procés d'interconnexió.

El jovent de hui pertany a una era individualista, que ha creat una cultura que privilegia el consum i el plaer més que la lluita col·lectiva. Joves PV - Compromís escollim el foment d'un consum responsable i respectuós basat en principis com la solidaritat i la sostenibilitat. A més defensem la reducció dels nivells de competitivitat, conseqüència directa del procés globalitzador. Promoure el desenvolupament sostenible és fonamental per a protegir el medi ambient i el nostre territori. La promoció de valors que estimulen patrons de consum dins dels límits que permeta la correcta gestió del nostre entorn és la clau per a evitar posar en perill els ecosistemes naturals que constitueixen la base de la vida en la Terra.

Malgrat que el procés globalitzador, des dels seus orígens, es fonamenta a partir de principis neoliberals i colonitzadors, creiem fermament

en la superació d'estos valors capitalistes per donar pas a un model de presa de decisions basat en la solidaritat, la distribució igualitària de la riquesa, la justícia i l'ecologia. A hores d'ara, l'ésser humà encara no ha aconseguit resoldre una de les claus necessàries per a protegir la seua pròpia supervivència. El repte del segle XXI és, sens dubte, la consecució de la "globalització mediambiental" i que cada punt del nostre planeta gaudisca del mateix nivell i mesures de protecció, independentment de quines siguen les seues coordenades.

Pertanyem a una generació que protagonitza un dels canvis més importants de la història de la humanitat. Som testimonis de la fragmentació de la societat, de la disgregació de les comunitats i processos de cooperació, de l'erosió de les identitats locals, de l'estat de vigilància constant, de l'exclusió econòmica i social i de la insatisfacció i inseguretats que provoca este mateix procés. Les diferències econòmiques entre els diversos territoris situats al nord i al sud, a l'est i a l'oest, dibuixen un mapa mundial on s'observen alts nivells de desigualtat i discriminació. La pobresa, per tant, resulta l'element més significatiu per a explicar i entendre estes desigualtats. Gran part de la població mundial és pobra i pobresa significa fam, analfabetisme, reducció dels drets més fonamentals, migracions forçades, guerres, etcètera. En este sentit, la nostra organització creu en la necessitat de garantir el dret a una vida millor i l'entrada i acollida de totes aquelles persones que es veuen obligades a migrar. El codesenvolupament, com a concepte i com a estratègia emergent, té pluralitat d'enfocaments i de visions, per la qual cosa estem en un moment de maduració d'este

àmbit d'acció vinculat al desenvolupament. Este procés reclama la participació i l'apoderament d'alamon de persones, per a aconseguir un grau de cohesió no només en la formulació, sinó també en els instruments que cal aplicar.

Ens hem hagut d'adaptar a un nou paradigma menys protector, menys segur, però a la vegada més obert com a conseqüència del sorgiment de noves tecnologies. Internet i les diverses xarxes socials ens connecten i ens faciliten informació de tot tipus. Esta ferramenta constitueix, en definitiva, la clau del procés globalitzador que es fonamenta, i es veu reforçada, pel discurs de la modernitat i el progrés. Davant els nous reptes que estes tecnologies plantegen, cal preguntar-se si la revolució digital ha modificat les condicions i el context en què s'exercix un dels drets més essencials de la persona, el dret

a la intimitat, amb el sorgiment de noves formes de vulneració. La nostra organització considera primordial actualitzar tant el seu contingut com els mecanismes per a garantir i fer valdre este dret fonamental enfront de qualsevol nova tecnologia que el vulnere. És important educar la ciutadania en una nova consciència sobre l'afectació d'estes tecnologies a este dret, a més de posar de manifest la insuficiència de mecanismes legals i jurídics actualment vigents.

Per acabar, Joves PV - Compromís s'enfronta a un nou repte: reduir o eliminar, en la mesura del possible, l'escletxa digital. Esta suposa una nova forma de desigualtat social pel que fa a l'accés, coneixement i utilització de les noves tecnologies.

3. DECLARACIÓ IDEOLÒGICA

3.1 VALENCIANISME

Joves PV - Compromís és, fonamentalment, l'instrument polític unitari i assembleari del jovent valencià per a la construcció nacional i social del País Valencià.

El valencianisme és, per tant, el tret definitori del nostre ideari en tant que ens permet oferir a la joventut valenciana un projecte diferenciat d'altres organitzacions polítiques juvenils presents a la nostra terra.

Això no vol dir que entenem el valencianisme com un element d'exclusió, sinó tot el contrari. La nostra aspiració és aconseguir una presència social del valencianisme que el transforme en un element transversal i hegemònic a la societat valenciana. Que tothom, i especialment la joventut valenciana, pugua trobar en el valencianisme una eina d'alliberament personal, de justícia social, de defensa del nostre territori, de regeneració democràtica, de solidaritat entre els pobles i d'igualtat entre les persones. És a dir: un valencianisme transformador de la realitat que ens envolta. Un valencianisme guanyador i que tinga com a principal objectiu la dignitat del nostre poble. Un valencianisme que servisca per a unir el poble valencià al voltant d'unes característiques i d'unes reivindicacions comunes.

Ser valencianistes, per a Joves PV - Compromís, és mirar el món com a valencianes i valencians conscients de la seua identitat; és atendre les problemàtiques concretes de la joventut valenciana per damunt dels interessos del centralisme empobridor; és pensar i actuar des d'allò valencià per a canviar allò global. Ser valencianistes no vol dir que pensem que el

poble valencià siga ni millor ni pitjor que altres, però sí que pensem que tenim una forma de veure el món i una idiosincràsia que ens permet pensar el món en termes globals des d'una perspectiva pròpia i única.

Ser valencianistes és, també, treballar per a fer del valencià la llengua de tothom. La llengua vehicular d'un país plurilingüe i una societat intercultural i pluriètnica que hem d'entendre en la seua diversitat i complexitat. Precisament, en eixe context, el nostre paper com a joves del poble valencià és defensar un patrimoni cultural tan potent com el valencià per a la riquesa lingüística i cultural del món.

Ser valencianistes significa defensar una estructura i organització territorial del País Valencià concebuda des de la nostra realitat plural i diversa, que supere la imposició de la divisió provincial i de cap concepció centralista. El nostre treball se sustenta en les nostres comarques com a àmbits de deliberació organitzativa i aspirem que també ho siguen per a l'administració valenciana, acostant la presa de decisions a la gent i dotant les comarques, divisions territorials històriques del nostre país, de ferramentes i institucions de deliberació política. La nostra realitat territorial no pot deixar de banda la necessitat que l'àrea metropolitana de València, les Comarques Centrals Valencianes, així com altres nuclis de població importants com Alacant, Elx, Castelló de la Plana i les seues àrees d'influència, tinguen una consideració especial per a articular polítiques coordinades que redunden en un major benestar social. Tampoc a les comarques castellanoparlants del nostre país que necessiten majors eines d'inclusió dins de

la nostra idiosincràsia. De la mateixa forma, hem de tindre una consideració especial amb les nostres comarques fronteres amb altres territoris i amb les zones rurals en vies de despoblament, molt especialment de l'interior de Castelló.

Ser valencianistes és defensar que podem prendre les nostres pròpies decisions exercint l'autogovern com a mitjà per a assolir un major benestar social i una millor qualitat de vida. Pensem que esta ferramenta no s'ha desenvolupat suficientment ara que es complixen 40 anys de la recuperació del nostre autogovern, que no ha aconseguit assolir les bases de la nostra recuperació identitària i social. Defensem que la major part de competències de l'administració passen a ser desenvolupades per les institucions valencianes i que es duga a terme un vertader procés descentralitzador de l'Estat, no només per a elaborar polítiques que posen fi a la discriminació històrica del nostre país sinó també per tal d'acostar el procés de presa de decisions a la gent.

Evidentment, cap reivindicació d'un major nivell d'autogovern serà útil si no comptem amb els recursos suficients per a exercir les nostres competències. El maltractament del nostre país ens ha situat com una anomalia democràtica a l'Estat: som l'únic territori que, amb una renda *per capita* inferior a la mitjana, aporta en lloc de rebre recursos de la caixa comuna. Dit en unes altres paraules: som pobres i paguem com a rics. Esta discriminació s'agreuja perquè en cada Pressupost General de l'Estat les

inversions del nostre territori es queden molt per davall del nostre pes poblacional.

Davant d'esta situació cal que treballem no només per a exigir un finançament just, sinó per a comptar amb una Agència Tributària pròpia amb capacitat de recaptar els nostres ingressos. A més, cal exigir la regularització del deute històric que manté l'Estat amb la societat valenciana (que ja aplega pràcticament a 17.000 milions d'euros) i la reestructuració de la resta del deute que la Generalitat Valenciana té amb l'Estat (que supera els 20.000 milions d'euros). Finalment, cal exigir unes inversions territorialitzades durant els pròxims exercicis no només corresponents al pes poblacional del País Valencià, sinó més aviat superiors per a compensar el dèficit inversor en l'última dècada.

Assumir que tenim la capacitat de prendre les nostres pròpies decisions passa per un procés d'apoderament col·lectiu del qual el valencianisme polític està sent, i ha de continuar sent, protagonista amb la seua tasca des dels moviments socials, el govern i les diferents institucions.

Des de tots estos àmbits, la joventut valenciana i valencianista volem un valencianisme de transformació, que no aspire a gestionar des d'ací les injustícies del sistema sinó que contribuïsca des de la realitat valenciana a guanyar espais de llibertat i justícia social a tot el món. En definitiva, un valencianisme que lluite per un País Valencià més lliure en un món més just.

3.2 ESQUERRA

Com déiem, el valencianisme que defensem és transformador i busca tant la construcció nacional com la cohesió social del nostre poble. En un context de desigualtat social creixent com este en què vivim, que afecta especialment el jovent, resulta doncs indefugible continuar situant la lluita per un sistema econòmic i social més just com un dels elements indestruïbles del nostre moviment polític.

La crisi econòmica ha servit com una excusa perfecta a l'*establishment* i al neoliberalisme per a aprofundir en el desmantellament dels programes i polítiques socials, en la privatització dels serveis públics i en les retallades davant la inversió pública. Este s apostes programàtiques del ja esmentat *establishment* no han nascut d'una oposició ideològica davant qualsevol intervenció de l'Estat: el sector financer internacional ha sigut el gran beneficiari de les majors transferències de recursos públics cap a mans privades en la història econòmica recent.

La societat valenciana patix, en suma, una degradació en l'estat del benestar, ja de per si raquític en comparació amb altres models europeus. Des de Joves PV - Compromís creiem en la necessitat de revertir el desmantellament del sector públic, tot duent a terme polítiques que augmenten el pes de l'estat respecte del conjunt de l'economia, fent així que es garantisquen els drets de la ciutadania. És el cas dels sectors estratègics, que són aquells que garantixen unes bases de vida digna i que actualment estan en mans d'oligopolis, objectiu de les quals és la maximització de beneficis. Mitjançant el mecanisme de fixació de preus d'estos béns s'entra frontalment en

conflicte amb les necessitats de gran part de la població de rendes baixes que no poden assumir els preus de la llum, la calefacció, el gas, l'aigua... És per açò, i perquè cada vegada és més la població vulnerable, que l'Estat ha de tindre capacitat de producció i provisió pública per garantir la cobertura de les necessitats bàsiques de les famílies.

Pel que fa a la joventut valenciana, és evident que amb la crisi, les retallades i les reformes laborals del PSOE i el PP s'ha accentuat la precarietat en les seues condicions de vida. Vivim el sorgiment del precariat com una nova classe social definida per la inestabilitat laboral, la pobresa i la inseguretat en l'accés dels elements de benestar més bàsics, cada cop més comuna entre la joventut.

Davant d'esta situació, Joves PV - Compromís ha optat al llarg de la seua història per un posicionament ideològic contundent i clar a l'esquerra, al costat de la lluita per la igualtat i la justícia social. Un posicionament que ha servit per a situar el valencianisme com a precursor d'un espai polític propi esdevenint la força representativa de l'esquerra valenciana. Hem de ser conscients, però, que algunes opcions polítiques utilitzen l'esquerra com una etiqueta per a amagar polítiques que busquen sostindre i eternitzar –quan no ampliar– les desigualtats. Des de 2010, esta realitat es va fer més evident amb governs espanyols de diferent signe obeint els dictats autoritaris de la *troica*.

Per això, el nostre objectiu no pot ser fer proselitisme d'un concepte, sinó impregnar totes les nostres actuacions d'un profund

sentit social i consciència de classe així com d'una consciència ciutadana i social. El nostre objectiu hauria de ser que el valencianisme transformador que propugnem esdevinguera el pal de paller, el nexa d'unió de les diferents reivindicacions i demandes d'una joventut insatisfeta per la resposta del sistema actual a les seues necessitats.

Per a aconseguir-ho és important diferenciar entre la minoria que gaudix dels privilegis i ha aconseguit ampliar-los gràcies a la crisi, i la majoria que ha empitjorat les seues perspectives vitals i patix les conseqüències de l'*austericidi*. Esta majoria social està

paradoxalment exclosa: exclosa en els programes dels principals partits polítics, exclosa de l'atenció de la majoria de mitjans de comunicació, exclosa de les preocupacions de les elits en tots els àmbits.

El valencianisme transformador ha d'aspirar a representar eixa majoria social que està patint una desigualtat creixent. Ha d'aspirar a representar-la per tal de portar les seues demandes a les institucions i treballar per a posar solucions justes i adequades als seus problemes. Donada la presència destacada de la joventut en esta majoria, el nostre paper com a organització resulta fonamental.

3.3 ECOLOGISME

La relació existent entre la humanitat i la natura a la qual pertanyem està lluny de ser harmònica. El model econòmic capitalista s'ha nodrit de la destrucció d'ecosistemes i l'extracció de matèries primeres com a eina per a un creixement insostenible i desigual. Desigual globalment, on els països enriquits s'han aprofitat de la riquesa natural de països empobrits; i insostenible en la mesura que el ritme actual no pot continuar en el temps, ja que, si seguim així, determinarem el futur de les pròximes generacions.

El canvi climàtic representa hui en dia un dels majors problemes als quals s'enfronta la humanitat. No només globalment, sinó prominentment a escala local, on els canvis podrien ser catastròfics si no s'actua amb celeritat. És per això que Joves PV - Compromís defensa unes polítiques ecologistes i mediambientals ambiciosos, transformadores i justes. Unes polítiques que tenen com a eix principal la conservació dels ecosistemes, la lluita contra la desigualtat i la transformació del model productiu.

El canvi climàtic no és un problema exclusivament ambiental, ja que afecta especialment les persones més desfavorides, tant en els àmbits locals com en els àmbits globals. Les sequeres, les pujades del nivell del mar o els canvis dels patrons de les precipitacions són uns dels principals motors de l'actual crisi de persones refugiades que estem experimentant. És per això que les polítiques valentes de reducció d'emissions d'efecte hivernacle i canvi de model productiu no són només essencials ambientalment, sinó també pel seu caràcter progressiu i redistributiu.

Localment, s'ha de reivindicar la història del nostre país, un país arrelat a l'agricultura i la terra. És per això que defensem reivindicar els cultius tradicionals com la taronja, el vi, l'arròs o els productes de l'horta i acompanyar-los d'innovació i adaptació als nous temps, on els canvis climàtics amenacen la seua supervivència. El teixit agrícola ha de ser econòmicament autosuficient i atractiu per al jovent i s'ha d'assegurar el relleu generacional. A més, conjuntament amb el sector, s'ha d'impulsar el dret de productes de proximitat i sostenibles, així com els productes de comerç just.

En l'àmbit energètic, advoquem per un model que siga just, democràtic i 100% lliure d'emissions. Reconeixem l'energia com un dret bàsic i no com un altre producte de consum, per això s'ha d'eradicar la situació de pobresa energètica que sofririen milers de famílies al nostre país. També és bàsica la reducció del poder que ostenta l'oligopoli energètic, per això defensem el foment de l'autoconsum elèctric mitjançant l'ús d'energies renovables. La transició energètica cap a un model de zero emissions i renovables és una prioritat que no només ajudarà a l'ambient, sinó que és també una font d'ocupació a llarg termini.

Respecte a la mobilitat, creiem que el nostre país ha de millorar l'actual xarxa de transport que ha provat ser absolutament insuficient. Per això, defensem un potenciament clar de les rodalies a les àrees metropolitanes de les ciutats amb un elevat grau d'intermodalitat. A més, és imprescindible enfortir el transport públic als pobles del nostre país perquè gaudisquen dels mateixos drets que el veïnat

de les zones metropolitanes. Municipalment, defensem unes polítiques que primen l'espai públic per a les persones. Per tant, resulta vital impulsar el transport per a vianants, transport públic i en bicicleta, que, per este ordre de prioritats, es primaran a un model de mobilitat centrat en el vehicle privat.

Des de tots estos aspectes, Joves PV-Compromís pretén posicionar-se a l'avantguarda de les polítiques ecologistes i no només defensar-les i comunicar-les, sinó ser un referent i exemple en totes les seues actuacions.

3.4 FEMINISME

El moviment feminista cerca la millora i l'expansió del paper i dels drets de les dones en la societat i té com a fi últim la consecució de la igualtat política, econòmica i jurídica respecte dels homes. Es tracta d'un moviment crític amb la desigualtat i les injustícies patides per les dones, que qüestiona l'ordre establert i que destapa les mentides que el sistema patriarcal sosté i per les quals es pretén mantindre la submissió del col·lectiu. Segons Nuria Varela, «el feminisme és com un fanal, que il·lumina tots aquells racons d'intolerància, de prejudicis, d'injustícia, sobre els quals s'ha construït el món».

El feminisme és la ideologia que treballa per la igualtat efectiva entre dones i homes. El model patriarcal està instaurat a la nostra societat, on encara ara com ara n'està fent estralls entre la població femenina: des del darrer Congrés de Joves PV- Compromís han sigut assassinades 172 dones, i des de 2003, any en què l'Estat espanyol comença a arreplegar estadístiques, es comptabilitzen més de 800 dones assassinades pel terrorisme masclista. És evident que el fet que existisca la igualtat a les lleis no significa que hi haja igualtat real, perquè el masclisme és estructural i afecta tota la societat.

Des de Joves PV - Compromís treballem per a canviar esta discriminació quotidiana i fer que la ideologia feminista impregne les bases d'una forma transversal. En cada acció que fem s'ha d'incorporar la perspectiva de gènere, vetllant pel compliment d'eixa igualtat real i efectiva. La ideologia feminista és interseccional, i per tant ha de travessar totes i cadascuna de les polítiques i les accions de la nostra

organització, perquè les dones patixen tota una suma de discriminacions: no només ser dona, sinó també ser jove, de classe treballadora, migrant, LGTBI+, etcètera. Això sí, trobem que la clau per a resoldre esta exclusió rau en determinats aspectes que són el moll de l'os.

Hem de trencar amb els estereotips de gènere del patriarcat, on la diversitat dels cossos de les dones siga tot un valor: totes i cadascuna de les dones han de poder decidir lliurement sobre el seu cos i la seua llibertat sexual, han de poder triar la seua parella i en quin moment i de quina manera volen ser mares. Han de tindre, per tant, accés gratuït als mètodes anticonceptius i d'interrupció, tant involuntària com voluntària, de la gestació. Creiem que la seguretat social hauria de cobrir el cost de la compra de tampons, compreses o copes mensuals com a articles de primera necessitat que són. A més, ens posicionem en contra de qualsevol tipus de mercantilització i contracte privat, amb o sense compensació econòmica i de qualsevol altre tipus, que implique la vulneració dels drets humans, de les dones i de la infància.

L'educació que rebem, des de la més tendra infantesa, és un altre extrem fonamental. Cal tindre una actitud contundent en mesures com la supressió dels centres escolars segregadors per sexes, en reivindicar formació per al professorat i currículums escolars amb perspectiva de gènere, amb un llenguatge inclusiu i genealogia que no invisibilitze les dones, com ocorre actualment. L'educació afectiva-sexual ha de ser un altre dret fonamental incorporat a les primeres etapes educatives. I esta educació no només ha d'estar pensada des del punt de vista reproductiu, sinó

que també cal que incidisca en la recerca del gaudi i del plaer propi, a més de posar molt d'èmfasi en el consentiment actiu que tota relació sexual ha de tindre. Aprendre a estimar-se i a respectar-se és una part fonamental d'una bona educació sexual.

La crisi econòmica i la posterior recessió ens ha portat a un agreujament de la feminització de la pobresa: les dones treballen al voltant de 100 dies més a l'any per a cobrar el mateix sou que els homes. A més a més, hi ha més dones amb estudis superiors que homes i, malgrat eixa xifra, l'índex de dones que ocupen llocs rellevants és inferior al 30%, sense oblidar els desavantatges que de moment encara suposa ser mare. Cal eradicar estes discriminacions en matèria laboral amb accions polítiques i legislatives que trenquen amb les desigualtats fruit de l'anomenat 'sostre de vidre': aconseguir l'equilibri en la cura i coresponsabilitat parental i fer valdre les tasques reproductives i de cura que donen suport a la vida, i no sols el valor del treball productiu remunerat.

Com a organització política juvenil, destaca la tasca que ens queda al davant per tal d'assolir la incorporació de les dones a la primera línia de la política i als espais de decisió. Cal fomentar

el seu apoderament, creant espais de debat igualitaris i horitzontals i estructures menys jerarquitzades, que faciliten la participació de forma equitativa.

La política i allò polític són conceptes que es construïxen i que, actualment, exclouen en bona mesura les dones, les seues demandes i necessitats. Hem de treballar per desconstruir les agendas polítiques que són androcèntriques, condicionades per la hiperepresentació dels homes en la política. Hem de fer política per a tota la ciutadania.

La feminització de la política suposa transformar la política, canviar l'ordre de les prioritats i, fins i tot, la del que és o no important. Inclou fer polítiques feministes, que siguen prioritàries, fer un canvi radical de tot allò simbòlic, de l'economia, de la cultura. Fer de la dependència o dels serveis públics de cures una prioritat de les polítiques públiques. Que la lluita contra la violència masclista se situe en el centre de l'agenda política. Una reforma de les pensions que tinga en compte les diferències salarials i laborals de dones i homes. Deixar d'analitzar el mercat laboral i la discriminació sense parlar de com es repartix el treball domèstic i de cures.

3.5 REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA

Interpretar la realitat des d'una visió valenciana ens conduïx a assumir la importància de la lluita per la regeneració democràtica com una de les prioritats de qualsevol moviment emancipador. El País Valencià ha sigut víctima d'un saqueig continuat per part de trames corruptes emparades pel control de les institucions, el silenci i la manipulació d'alguns mitjans – especialment els públics – i el miratge econòmic de la bombolla immobiliària.

Ara, el poble valencià som doblement víctimes de la corrupció. Per una banda, hem de fer front a la innegable factura econòmica del saqueig; per l'altra, hem de pagar una hipoteca reputacional que ens situa a les víctimes com a culpables.

Des de Joves PV - Compromís hem de combatre esta injusta i injustificada caricaturització de la societat valenciana: sense la valentia de periodistes, fiscals, cos judicial del nostre país, a més de la ciutadania que en el seu moment va denunciar la malifeta, hui no podríem estar parlant de la desarticulació sistemàtica de les diferents trames de corrupció que es van instal·lar de nord a sud al nostre territori. Tampoc hauria sigut possible esta gran ofensiva contra la corrupció sense el paper de diputades i diputats –com els de Compromís– investigant, denunciant i demanant tota la informació necessària per a poder acabar amb el saqueig sistematitzat.

Part del moment de creixement social del valencianisme en estos moments pot ser explicat precisament pel posicionament inequívoc per la regeneració democràtica i l'honradesa a la política. Este, per tant, és un

dels valors que cal defensar si volem continuar eixamplant el nostre ideari i guanyar influència política per a transformar la societat. El valencianisme pot dir amb claredat que ha combatut amb contundència les màfies que han intentat vendre el país per a enriquir-se. Ser valencianista vol dir denunciar la corrupció, vol dir aïllar tant les persones corruptes com les corruptores, vol dir actuar amb tolerància zero davant qualsevol que entenga el país com una mercaderia. Vol dir també tindre cura dels recursos comuns.

No obstant això, per a regenerar la democràcia, a banda de denunciar qualsevol mena de corrupció des del valencianisme hem de treballar per a construir una democràcia real, forta, oberta, participativa i preparada per a previndre-la.

D'esta manera és imprescindible garantir la independència de les institucions de control, protegir el cos administratiu que denuncia casos de corrupció, defensar la transparència absoluta en la gestió dels recursos públics o garantir uns mitjans de comunicació social de caràcter públic que puguen treballar amb autonomia i independència del poder polític.

A més a més, cal assegurar que s'implante una nova forma de governar el nostre país, amb una autèntica democràcia deliberativa de base, amb processos de participació inclusivament que vagen més enllà d'allò vist fins ara. Joves PV - Compromís reivindicuem la deliberació i el debat com un dels principals trets que caracteritzen la nostra organització i que creiem positius per a traslladar a l'àmbit institucional.

Hem d'exigir, també, una reforma del sistema electoral per a acabar amb la barrera del 5%. Cal caminar cap al principi d' «una persona un vot» i superar la partitocràcia introduint llistes desbloquejades, per tal que la ciutadania puga elegir no només el partit, sinó també la persona que preferisca.

Per al progrés del nostre sistema democràtic, s'haurà d'acompanyar de nombrosos mecanismes de control dins del que haurà de ser una profunda reforma de les administracions públiques per a actualitzar-les a les necessitats del segle XXI, descentralitzar-les i dotar-les

dels recursos suficients. Un nou patriotisme ciutadà haurà d'emergir per a portar endavant estes reformes i assolir una nova democràcia.

A mitjà termini, des del nostre valencianisme transformador caldrà obrir el debat d'una profunda refundació de l'autogovern valencià des de la defensa de la capacitat de decidir del poble valencià, la garantia dels nostres drets socials, culturals, econòmics i polítics, i la implantació d'una democràcia deliberativa que supere les mancances del sistema actual i permeta assolir la sobirania que ens mereixem.

3.5 ANTIFEIXISME

Joves PV - Compromís entenem que no es pot ser demòcrata sense ser antifeixista. Sempre hem sigut una organització que ha advocat pels drets humans i per la llibertat de les persones a viure com vulguen. Rebutgem tot allò que representa el feixisme. La situació actual de ressorgiment de col·lectius neofeixistes com Hogar Social a Madrid i centres similars al sud del nostre país fan palesa la necessitat de tornar a visibilitzar esta lluita tan nostra i que mai havíem oblidat.

Les agressions recurrents a persones LGTBI+, les pintades a les façanes de les seus locals i comarcals de partits polítics d'esquerreres, les agressions a càrrecs públics, les intimidacions, amenaces, pallisses a persones migrants... en mostren molt clarament el ressorgiment amb força i connivència dels aparells de l'estat. Com ja hem viscut en altres moments, els poders fàctics ho utilitzen com a tropes de xoc per a tractar d'aturar qualsevol possibilitat de canvi social.

Com a formació d'esquerreres i valencianista cal que optem fermament per una formació i prevenció en estos temes. Cal visibilitzar, condemnar públicament i denunciar qualsevol tipus d'agressió o element amb trets feixistes. Cal que lluitem al costat dels col·lectius que encapçalen la lluita antifeixista, donant-los suport, donant-los visibilitat i participant-ne activament.

No podem oblidar que es tracta d'una ideologia basada en el terror i la por a allò desconegut i que juga amb els instints més animals de l'ésser humà. Cal que nosaltres advoquem pels drets fonamentals, pels drets humans, i per la llibertat individual i col·lectiva de decidir viure en plena llibertat i germanor amb les altres persones sense tindre en compte la seua ètnia, procedència, intel·lecte, sexe, gènere o classe social.

4. PROPOSTA POLÍTICA

4.1 IGUALTAT

Com diu la Declaració Universal de Drets Humans, tota persona naix lliure i igual en dignitat i drets, sense cap distinció, ja siga per sexe, raça, color, idioma, sexualitat o qualsevol altra característica. A Joves PV - Compromís tenim clar que, malgrat les grans paraules que pregonen les lleis, estem molt lluny d'una igualtat total real i la societat deixa pel camí moltes persones que, només pel fet de ser-ho, haurien de tindre garantida eixa llibertat i dignitat.

En efecte, fem per sobreviure a una sèrie de desigualtats, que fan d'entrebanc en el nostre desenvolupament. Estes vénen arran d'un sistema capitalista, cisheteropatriarcal i etnocentrista, que necessita la vulnerabilitat, explotació i desigualtat de la majoria de persones per a persistir.

La cisheteronorma establerta assenyala l'heterosexualitat com a única i natural orientació sexual i assumix el binarisme de gènere (home-dona) com a trets amb els quals tothom naix i s'ha de relacionar al llarg de la seua vida, deixant de banda i invisibilitzant el col·lectiu LGTBI+. A estos factors s'afegix l'especial rebuig de part de la societat a les persones que no són cissexuals, com ara les persones trans, no binaries o *queer*, que no s'identifiquen o expressen dins dels rols de gènere establerts, i fa d'elles un col·lectiu maltractat i vulnerable als ulls de les lleis. Per sort, al País Valencià podem gaudir de la nova 'lleï trans', que ajuda, orienta i visibilitza des de tots els fronts possibles les persones que ho són. A més, gràcies a la nova 'lleï LGTBI+', que s'està tramitant a les Corts, quedaran reconeguts tots els drets del col·lectiu. Però

més enllà de les lleis hem de treballar per una igualtat real i efectiva per a assolir la completa normalització d'estes realitats.

L'altra gran pota d'este sistema és el masclisme, que el sustenta en tots els àmbits de la societat. Un sistema que, a banda d'assassinar, violar i vexar, maltracta, humilia i menysprea les dones. Des del llenguatge sexista i l'ús d'este, passant pel 'sostre de vidre', que impossibilita el desenvolupament laboral, acadèmic i personal de les dones, fins a arribar a la disposició lliure i absoluta dels seus cossos, decidint fins i tot quan, com i amb o sense qui ser o no mares. Hem de lluitar per a aconseguir mesures efectives que facen real la igualtat de les dones, no només al País Valencià, sinó també arreu del món. Per a aconseguir-ho, hem d'exigir un Pacte d'Estat, que done al gènere femení els drets que li pertocquen i que no permeta cap tipus de falta de respecte o mercantilització, tant dels seus cossos com de la seua dignitat. A més, hem d'atacar el problema des de tots els seus vessants i coeducar en la igualtat de gènere, a més de fer que la societat deixe de vore els treballs de cura de persones malaltes, infants i treballs domèstics com quelcom obligatòriament per a dones.

Tothom ha de tindre dret a desenvolupar l'exercici vital amb total llibertat, i hem de contemplar les persones en la seua diversitat total. Ací hem de tindre en compte les diversitats funcionals, lluitant per eliminar qualsevol barrera, arquitectònica o social, facilitant l'accés a llocs de treball per a la seua independència social. Cal trencar amb la competitivitat del mercat, dignificar les feines manufacturades (on se solen poder

desenvolupar sense massa dificultats), atorgar-los espais propis on estiguen cobertes les seues necessitats dins dels espais comuns, transformar els espais comuns de socialització i adaptar-los.

Continuem parlant de pobresa, i és que no podem entendre una societat igualitària mentre hi haja persones en risc d'exclusió social. A Joves PV - Compromís, com a organització juvenil, ens interessa especialment l'estat del jovent, entre els quals trobem fenòmens com la pobresa laboral, deguda als sous baixos i a la precarietat de les condicions, que alhora provoquen una major permanència a la llar familiar com a mètode de subsistència. Però hem de destacar també la dificultat de les persones majors de 45 anys per a trobar una feina digna.

Fruit d'estes desigualtats, naixen exclusions en àmbits com l'educació o la sanitat, i que fan que hi haja diferències abismals entre una part i l'altra del jovent pel que fa a educació formal i no formal. Les hem d'afrontar amb polítiques que permeten eixir d'eixa situació, amb rendes dignes, polítiques socials i un sistema públic que facilite l'accés als serveis bàsics, en especial per a les persones més vulnerables. Les diferents posicions socioeconòmiques fan que l'1% de la població acumule el 50% de la riquesa, deixant als marges moltes persones que viuen en situacions extremes d'exclusió social. El repartiment d'esta riquesa i el bon ús dels recursos són fonamentals per a crear un sistema just i equitatiu.

Vivim un món plural, que brolla diversitat. Esta ens enriquit individualment i col·lectivament. Les diferents cultures i ètnies arreu del món han de tindre els mateixos drets, deixant enrere l'etnocentrisme que reforça l'actual sistema. Totes les persones són diferents, i

hem d'aspirar a la desaparició de l'explotació o repressió per motius culturals o de raça. Fem una menció especial al poble gitano, que lluita per deixar enrere els estereotips que tenim tan arrelats. La pluralitat ens enfortix i ens dignifica. Cal acabar amb les desigualtats que patix actualment este poble.

A més, vetlem pels drets de les persones migrades i refugiades. Persones que abandonen els seus països buscant un futur millor i que són rebudes amb rebuig i intolerància. A Joves PV - Compromís estem totalment en contra del racisme institucional que impera actualment en la nostra societat. Rebutgem la llei d'estrangeria actual que perpetua la situació de vulnerabilitat de les persones migrades i les posiciona en una situació d'inferioritat en matèria de drets. És per això que defensem una societat sense tota esta xarxa racista, començant pels centres d'internament d'estrangers, vertaderes presons racistes on es vulnereu els drets humans dia rere dia. Denunciem les pràctiques que tenen lloc dins d'estes presons: vulneració del dret a la mobilitat pel simple fet d'haver comés una falta administrativa; vulneració del dret a l'assistència sanitària, a l'assistència lletrada o a l'assistència a la recepció per una persona intèrpret; vulneració del dret de llibertat d'expressió; discriminació per qüestió de sexe o religió; tractes vexatoris i degradants; abusos i agressions; aturades de tractaments farmacològics i, fins i tot, morts.

Des de Joves PV - Compromís, denunciem també la violació de drets que suposen pràctiques com les devolucions en calent, les devolucions exprés, les batudes racistes o les deportacions per via marítima o via aèria, siga en vols comercials o en vols noliejats amb esta finalitat. Denunciem que cada dos anys s'obriga de nou a concurs l'empresa encarregada de dur a terme estos vols de deportació, pagada amb

diners públics, amb una suma total de vora 12 milions d'euros anuals.

Finalment, fem menció a la situació que patixen els i les MENA [Menors Estrangers No Acompanyats], que arriben en situacions deplorables i inhumanes i a qui no se'ls ofereix una rebuda digna. Cal analitzar la seua situació i proposar alternatives d'inserció en la societat. També mencionem en especial les dones, que sofriuen una major vulneració de drets pel simple fet de ser dones. Denunciem el comerç sexual que patixen, les violacions i

discriminacions que han de suportar durant el trajecte així com a la seua arribada al nostre territori. I, en concret, anomenem les dones 'portejadores' que dia rere dia passen la frontera espanyola i marroquí sota condicions inhumanes i que arriben fins i tot a perdre la vida en esta pràctica, duta a terme amb l'única finalitat de cercar un futur més digne.

Necessitem un sistema totalment renovat, que defensi i respecte la diversitat i que no pose barreres de cap tipus a cap persona. Només així tindrem una societat veritablement lliure.

4.2 EDUCACIÓ

Desde Joves PV - Compromís entenem l'educació com la inversió d'una societat en el seu propi futur i com a mecanisme per a vertebrar-la, dinamitzar-la i cohesionar-la. L'educació és un procés cultural i d'humanització que ha de proporcionar els mitjans perquè es pugui desenvolupar la capacitat i la lliure elecció des de la reflexió, sempre en un context de respecte i de conducta moral.

El sistema educatiu actual es troba en una cruïlla: les reformes no han respost les expectatives d'una millora de la qualitat de l'ensenyament ni dels resultats en informes internacionals i les retallades han reduït els recursos amb què comptàvem. Són nombrosos els problemes que giren al voltant de la mercantilització del sistema educatiu; és per això que des de Joves PV - Compromís defensem una educació pública, garantia d'una societat democràtica i més igualitària.

Defensem una escola pública, en valencià, inclusiva, totalment laica i de qualitat com a garantia de l'exercici del dret a l'educació de tothom en condicions d'igualtat i que respecte la llibertat de consciència, que ensenye sense dogmes i elimine tota forma d'adoctrinament del currículum escolar.

Des de Joves PV - Compromís treballem per un sistema educatiu totalment públic i gratuït que estiga obert a la societat i que hi participe d'èsta. Per este motiu considerem necessària l'eliminació tota barrera econòmica, o de qualsevol altra índole, garantint així l'accés de totes les persones en igualtat de condicions a l'educació. Perquè açò es complisca, el sistema educatiu públic com a tal ha de mantindre

la seua autonomia respecte a la participació del capital privat i entitats empresarials en la mesura més gran possible.

És una prioritat garantir la continuïtat de l'ensenyament en valencià en tots els nivells educatius, des de l'educació infantil fins a la universitària, en ensenyament públic i privat i en totes les modalitats d'ensenyament que s'impartixen. Una de les metes del sistema educatiu al País Valencià ha de ser aconseguir la presa de consciència del poble valencià i de la seua identitat. L'escola pública ha de ser un mecanisme de cohesió de la nostra societat i del nostre territori, a través, també, de l'ensenyament de continguts en clau valenciana que hui encara manquen.

Exigim que els diners públics per a l'educació es destinen íntegrament als centres públics. No es pot permetre que algunes escoles i instituts públics tinguen grans carències de material i infraestructures, mentre que altres de privades reben part d'estos diners com a concertades. En este sentit, aplaudim l'acció de l'actual govern valencià de fer un gir social a l'educació des del principi amb l'obertura d'unitats públiques que s'havien tancat amb l'anterior govern, les beques menjador, la #XarxaLlibres i el Pla d'Infraestructures Educatives i el Pla Edificant que dona solució a les pèssimes condicions en què es troben molts centres educatius del País Valencià. L'educació, la volem digna i de qualitat.

Demanem la progressiva eliminació dels sistemes educatius privats i concertats, de forma pautaada i pactada, perquè no hi haja cap distinció entre alumnes i hi gaudisquen

d'igualtat d'oportunitats. Entenem que la funció que havia de complir fa anys l'escola concertada, allà on l'escola pública no podia arribar ràpidament, ha quedat completament obsoleta i, per tant, ja no té sentit mantindre-la.

Advoquem per una educació que no només focalitze l'atenció en aspectes professionals. Per este motiu condemnem el sistema educatiu actual, típic d'una societat industrial. El futur d'un país depén en gran mesura de l'educació que haja rebut la seua ciutadania. És per això que creiem important un model educatiu que done resposta a la societat sana i equilibrada que volem construir, on es forme una ciutadania lliure i crítica capaç d'analitzar i criticar les estructures socials, culturals, polítiques i econòmiques del món globalitzat.

Joves PV - Compromís creiem en la democràcia com la millor forma de funcionament de la societat. La democràcia i l'educació es necessiten l'una a l'altra per a construir-se recíprocament. L'educació democràtica implica crear estructures i processos democràtics mitjançant els quals es configure la vida a l'escola, però també la creació d'un currículum que aporte experiències democràtiques a la joventut. Tothom qui estem implicats directament en la comunitat educativa tenim dret a participar en el procés de presa de decisions.

A més a més, no podem obviar ni deixar passar que des de fa uns anys els nostres centres educatius s'han convertit en un lloc on conviu alumnat de diferents cultures i procedències. Cada vegada és més habitual a les aules comptar amb alumnes de diverses procedències i de diferents cultures, amb famílies que tenen costums i llengües diferents. És necessari integrar estes persones en la nostra cultura, evitant la discriminació

per qüestions culturals o ètniques. És per això que triem l'educació intercultural com a eina d'integració i construcció per mitjà de la interacció entre cultures. De la mateixa manera, cal integrar les persones amb diversitat funcional o dificultats de nivell conductual i de socialització als centres educatius perquè es puguen desenvolupar lliurement amb els mateixos drets i deures. Vivim en una societat diversa i diferent i per això cal educar en este sentit i conviure. La diferència ens enriqueix.

Tenint en compte la situació de crisi humanitària actual i les conseqüències que està tenint en la nostra societat amb la puixança de valors xenòfobs, la radicalització dels governs cap a un sistema discriminatori envers aquelles cultures diferents del perfil blanc i europeu i la promoció de valors individualistes i egoistes enfront de valors col·lectivistes, és necessari introduir en el currículum la promoció de valors inclusius que respecten i promoguen la diversitat partint de la igualtat de drets. Cal un discurs que desmunte la xenofòbia actual i per a fer-ho cal tindre en compte persones amb un perfil diferent del blanc-europeu perquè siguen model per a l'alumnat nouvingut.

Joves PV - Compromís també demanem que millore el suport als ensenyaments artístics en tots els nivells. S'ha de treballar decididament en la dignificació de tots els ensenyaments artístics que durant molts anys han patit la degradació i el menyspreu dels governs del bipartidisme. Considerem, també, que s'ha d'avançar en la direcció de l'adscripció dels ensenyaments artístics a les universitats públiques, ja que les universitats privades estan aprofitant la situació de buit per a fer-hi negoci.

Volem un sistema educatiu propi construït al País Valencià i a les seues institucions, des de l'autonomia i el consens. No acatem imposicions

provinents de Madrid que intenten fer malbé la nostra autonomia i la nostra llengua. El País Valencià, com a nació històrica, té uns trets propis que hui en dia es veuen amenaçats pel procés d'espanyolització sistemàtica que des de l'Estat es duu a terme. Volem una llei educativa valenciana que done cabuda a la realitat del nostre país, perquè tenim una institució valenciana propera a les escoles que es pot fer càrrec d'estes competències. Esta llei haurà d'abordar, amb l'ajuda constructiva de la totalitat d'agents de la comunitat educativa, l'estructura del sistema educatiu, els processos i les formes d'ensenyament i aprenentatge, i la formació inicial i permanent del professorat.

Des de Joves PV - Compromís entenem que l'educació és i serà una peça clau i un element principal en el desenvolupament de la societat valenciana. Tant les forces polítiques com la comunitat educativa han d'impulsar una reforma educativa consensuada i, en este debat, la nostra organització ha d'estar present.

D'altra banda, l'educació és un procés de desenvolupament personal i relacional que encamina els aprenentatges als àmbits del saber conèixer, saber fer, saber ser i saber viure conjuntament. En l'actual panorama de crisi global, l'educació és –i serà– una peça clau i un element principal en el desenvolupament de la societat, cosa que suposa un gran desafiament que exigix canvis radicals més enllà dels sistemes educatius formals. En este marc, l'educació no formal i informal es convertix en una forma important d'aprenentatge, desenvolupament personal i formació per a la participació activa en la societat. També l'educació emocional. Joves PV - Compromís advoquem per polítiques educatives integrals que reconeguen la importància d'estes formes i les potencien, perquè amb el principi d'aprendre fent es proporciona al jovent les ferramentes necessàries per a desenvolupar les seues habilitats i actituds.

4.3 SANITAT



Un dels objectius polítics indefugibles per a Joves PV - Compromís ha de ser, més enllà de defensar els mínims coberts per la sanitat que tants anys va costar assolir, la lluita contra la deriva privatitzadora més recent i que exclou qui menys té. Garantir un sistema integrat de salut que assegure l'accés universal i gratuït a totes les persones, sense discriminacions d'ètnia, sexe, edat o procedència, és garantir un dret humà fonamental.

És necessari extraure esta activitat de la dinàmica dels beneficis privats i de la concepció del simple model assistencial, per a anar cap a una concepció universal de protecció i garantia de drets. Com a activitat bàsica per a l'existència humana, la sanitat ha de ser proporcionada per les institucions públiques i mai pot estar subordinada als interessos privats. Esta gestió pública haurà de d'estar assegurada per un finançament adequat, eficaç i sostenible mitjançant una regulació adequada. Cal revertir aquelles concessions privades amb dèficit que no assolixen els seus objectius i que primen el lucre per damunt del principi ètic de beneficència.

En la societat inclusiva que volem construir, el sistema sanitari ha de ser universal, gratuït, de qualitat i adequadament gestionat; en este sentit, és fonamental estendre l'assistència mèdica a totes aquelles persones que han quedat excloses del sistema els darrers anys i és indefugible la desaparició dels copagaments.

També cal posar el focus sobre l'actiu més important del servei públic de salut, que és el seu equip de professionals, que han de ser part proactiva per a garantir el correcte repartiment

dels recursos per àrees de salut, segons prioritats i necessitats. A més, el sistema ha de protegir i valorar el personal sanitari. L'atenció primària és la base de l'estructura i la porta principal d'entrada al sistema, per tant, la millora de la qualitat dels serveis i les condicions laborals del personal sanitari ha de ser un punt cardinal en la tasca d'aconseguir una atenció més propera, empàtica i accessible.

No hem d'oblidar tampoc la formació del cos de professionals que formaran part del sistema sanitari del futur. Hem de fer de les universitats públiques el planter del futur personal sanitari, ja que és el mecanisme que garantix un accés més just, a més d'una docència regulada i estandarditzada en l'àmbit europeu i que s'ajuste adequadament a les necessitats dels hospitals i centres de salut públics i, per tant, a les possibilitats laborals del nostre jovent. Esta política implica la limitació de la lliure proliferació de facultats a les universitats, especialment a l'àmbit privat tot i que també al públic, una tendència creixent en els últims anys. D'esta manera, a més d'evitar un increment de l'atur professional futur, es garantiria una formació mèdica més paritària i justa.

Entenem la promoció i protecció de la salut i la prevenció de la malaltia com a eines bàsiques davant els nous reptes que ens planteja la medicina. La salut del futur exigix establir un estil de vida saludable, tenint especial incidència qüestions com la drogodependència o l'alimentació. S'ha d'informar i educar en la responsabilitat del consum de drogues, transmetent-ne els coneixements necessaris que permeten generar una visió crítica, lliure i activa, així com treballar en un plantejament

renovat de l'oferta d'oci cultural i esportiu, posant-lo a l'abast econòmic de la joventut com a forma de prevenció del consum. Això no ha de ser obstacle per anar caminant cap a la despenalització del cànnabis i altres substàncies que tinguen components terapèutics i que puguen redundar en benefici dels pacients. Alhora, cal instar les administracions competents a abordar el repte de les polítiques públiques de promoció d'una alimentació sana i equilibrada com a element fonamental per al benestar de les persones.

Cal facilitar la implantació de programes poblacionals com els de salut infantil, sexual i reproductiva, d'igualtat de gènere i de planificació familiar, entre d'altres. Hem pogut comprovar el repunt d'infeccions de transmissió de sexual, com ara pel VIH, i que no fan altra cosa que mostrar-nos la necessitat d'enfortir les mesures de prevenció o la construcció social i els drets de la població afectada. En la mateixa línia, també és important el

desenvolupament de mecanismes de formació per a evitar la medicalització innecessària de la societat, l'adopció de mesures per a la protecció de les dones contra la violència masclista, la creació d'un pla de salut sexual i l'aprofundiment en el debat de les voluntats anticipades i del marc legal del final de la vida. En este context, l'atenció sanitària i social han d'estar integrades, per a així garantir la capacitat de decisió de la persona malalta i, al mateix temps, protegir la persona cuidadora. És per això que cal aprofundir en la normativa i donar-li contingut als Consells de Salut, generant una xarxa real que implique tot el territori. Així es podrà generar una implicació veritable de la ciutadania en la gestió de la salut i establir un mecanisme efectiu de coordinació entre diferents agents de salut més enllà de personal mèdic i d'infermeria. Esta concepció àmplia de la salut facilitarà la implementació de polítiques de detecció, prevenció i promoció de salut, i hi implicarà també la coordinació entre diferents estaments de l'administració.

4.4 SERVICIS SOCIALS INCLUSIUS 🙌

Des dels inicis de la creació dels serveis socials de base al País Valencià en 1982, moment en el qual s'assumix la competència a través de la publicació de l'Estatut d'Autonomia, s'ha viscut un període de creació i consolidació del sistema de serveis socials que ha comportat diverses fases que han portat al reconeixement de certes prestacions de dret en l'àmbit dels serveis socials, superant la discrecionalitat pressupostària.

No obstant això, una vegada superat este període, i després de la greu crisi econòmica, de desocupació i de retallades en l'àmbit de la protecció social viscuda al nostre territori en els últims anys, es fa necessària la prioritització de la inclusió social i la introducció del dret subjectiu que reconega i garantisca la prestació dels serveis socials a totes les persones.

Perquè esta idea siga una realitat resulta imprescindible l'aprovació de polítiques inclusives centrades en la persona com a subjecte de drets socials i l'atenció integral centrada en les persones per a cobrir les seues necessitats individuals, grupals i comunitàries i possibilitar el seu desenvolupament integral, la seua autonomia i l'emancipació al llarg de tot el seu cycle vital.

Per a açò, es defensa la creació del Sistema Públic Valencià de Serveis Socials amb caràcter de servei públic essencial, que desenvolupe una funció promotora, preventiva, protectora i d'acompanyament davant les necessitats socials originades per situacions de vulnerabilitat, d'urgència social, desprotecció o dependència.

Este subjecte de dret social haurà d'estar basat en els principis d'universalitat, responsabilitat pública, prevenció, promoció de l'autonomia personal,

promoció de la inclusió i de la cohesió social, perspectiva comunitària, orientació centrada en la persona, interdisciplinarietat de les intervencions, qualitat en la prestació dels serveis, eficiència, eficàcia, equitat territorial, participació democràtica, planificació i avaluació de les prestacions i descentralització, enfocament municipalista i de proximitat i col·laboració, coordinació i cooperació amb altres sistemes i serveis públics.

D'esta manera l'accés als serveis socials s'estendrà a tota la població en condicions d'igualtat i equitat. Cal posar l'accent que els serveis socials, com a part fonamental del sistema de protecció social, no només tenen com a persones usuàries a determinats sectors de la població, sinó que qualsevol persona, al llarg de la seua vida, és potencial usuària.

A més, per a complir el principi de qualitat, s'ha de promoure la construcció d'un Sistema Públic Valencià de Serveis Socials que comporte la creació d'equips professionals interdisciplinaris estables davant la necessitat de la creació de vincle terapèutic amb el treball en persones.

Per tant, Joves PV - Compromís defensa un sistema de serveis socials que siga fonamental en la construcció d'una justícia social; un sistema on es recupere la centralitat de la persona en totes les seues dimensions, el reconeixement de les seues necessitats socials i la garantia dels seus drets, oferint una atenció continuada amb un acompanyament per part de les persones professionals que componen els equips socials interdisciplinaris, i reivindique la seua importància dins d'este sistema, així com la tasca que realitzen davant situacions de risc, vulnerabilitat o exclusió social.

4.5 HABITATGE

Des de Joves PV - Compromís creiem necessari denunciar les dificultats que el jovent trobem per a fer efectiu un dret fonamental com és el de l'habitatge digne. Este fet no fa altra cosa que posar entrebancs a les nostres possibilitats d'emancipació i a la capacitat, per tant, de dur a terme una vida independent.

L'increment exponencial dels preus del habitatge durant els últims anys d'inflament inicial i posterior punxada de la bombolla especulativa-immobiliària, així com la configuració del seu model a través d'un excessiu pes dels pisos lliures en propietat, són dos elements sense els quals no podem entendre la realitat del mercat immobiliari al nostre país. Cal afegir l'increment de l'urbanisme salvatge (amb greus conseqüències en l'entorn mediambiental, un important estoc de pisos buits i casos de corrupció aparellats a moltes administracions públiques) i també una despesa pública en matèria d'habitatge que, sent insuficient en comparació amb altres països europeus, s'ha dirigit de forma equivocada a l'afavoriment de l'accés a fórmules en règim de propietat, enfront d'altres que garantixen l'ús públic durant més temps.

Garantir el dret a l'habitatge per a tota la societat, en especial per a tota la joventut, ha de ser una de les majors aspiracions de Joves PV - Compromís com a condició indispensable que és per a la dignitat humana: des dels poders públics s'ha de vetlar, i nosaltres com a organització hem de lluitar, per la paralització de tots els desnonaments que no compten amb una solució habitacional alternativa, especialment en col·lectius en situació vulnerable. Tanmateix, cal realitzar

les modificacions normatives pertinents per tal d'establir amb caràcter general la dació en pagament com a forma de cancel·lació de la hipoteca.

Considerem que la vivenda no pot ser una mercaderia ni estar sotmesa a les fluctuacions del mercat pròpies del sistema capitalista. Fins a assolir el canvi, hem de reivindicar les diverses formes de propietat comunal de la vivenda, com les cooperatives d'habitatge. També hem de demanar que les àmplies promocions públiques d'habitatges siguen a preu de cost per part de les administracions, així com la creació d'un parc públic d'habitatge digne de titularitat pública, amb un cost simbòlic dels ingressos nets anuals que no supose cap dificultat d'assumpció per a ningú. Igualment, s'hauria d'interpel·lar des dels poders públics a les entitats bancàries que han rebut recursos públics durant els darrers anys perquè posen a la disposició d'este parc públic els pisos buits que tinguen en propietat.

Això sí, s'ha d'invertir l'estructura actual del mercat de l'habitatge i impulsar decididament el lloguer, en forma de borsa pública de lloguers i amb la promoció pública d'habitatges en este règim, així com impulsar tant políticament com legislativament el lloguer amb opció a compra. Tanmateix, en matèria d'habitatge hem de contemplar la puixança dels pisos de lloguer temporal que, a banda de la il·legalitat que suposen la majoria d'ells, augmenten els preus de la vivenda en els nuclis urbans, fins al punt d'impossibilitar el lloguer a les persones que hi viuen permanentment, i que són expulsades de les seues ciutats. A més, este tipus de turisme dificulta la convivència als veïnats,

sent les preferències molt diferents; per una banda, persones que duen a terme la seua vida quotidiana i, per altra, turistes que, moltes vegades sense respecte ni empatia, estan de pas i no troben conseqüències a les desfetes de llocs públics o contaminació acústica

que produïxen. D'ací ix el recent concepte de 'turismefòbia', que lluny de ser provocat per cap mena d'odi cap a les persones que visiten les nostres ciutats, naix d'una reivindicació ferma d'acabar amb el turisme que destrueix, contamina i altera les nostres ciutats i pobles.

4.6 OCUPACIÓ

Al britànic Guy Standing se'l considera pare del concepte *precariat*, amb el qual es referix a una nova classe social emergent caracteritzada per la inestabilitat econòmica i professional, la inseguretat i la cerca d'una identitat pròpia. El precariat, segons este autor, és el jovent migrant, dones i amb estudis però que no aconseguixen un treball estable i digne i, a més, les persones majors procedents de la classe mitjana.

Amb la globalització, la ideologia neoliberal de la competitivitat i l'actual crisi econòmica i posterior recessió han vingut a aprofundir l'endèmica vulnerabilitat del jovent precari.

Segons l'EPA de 2017, al País Valencià més del 39% de les persones joves menors de 25 anys està a l'atur, una xifra que creix fins a pràcticament el 50% entre les dones joves. A més a més, cal destacar que la devaluació dels nostres drets laborals com a joves representa no només un problema individual en forma d'insatisfacció personal, sinó un drama col·lectiu: impossibilita l'emancipació (fet que acaba repercutint a tot el nucli familiar) i fa créixer el risc d'exclusió i pobresa, a banda de l'emigració d'un gran nombre de joves i la consegüent pèrdua de riquesa de milions d'euros, l'afebliment de la cohesió social i la posada en perill del sistema de pensions.

En un moment de crisi econòmica en el qual el gran part de la classe política tradicional segueix el dictat dels interessos del mercat i de les grans empreses, s'ha originat un clima perfecte per a l'aparició de la figura del 'fals autònom', una pràctica completament il·legal que s'ha establert amb total normalitat entre

les persones treballadores, principalment joves. Joves PV - Compromís rebutja este tipus d'exercici fraudulent a través del qual les empreses tracten de lucrar-se de manera significativa mentre es reduïxen els drets laborals del jovent. Amb l'aparició i contínua evolució de les noves tecnologies, ens trobem davant una situació de precarització laboral fomentada per les aplicacions mòbils d'economia col·laborativa com *Deliveroo* i *Glovo*. En este sentit, Joves PV - Compromís proposa una oposició frontal davant estes pràctiques, mostrant un ampli suport, col·laboració i contribució en la lluita obrera d'este tipus de plataformes.

Es fa imprescindible una estratègia contundent, adreçada a combatre esta precarietat que caracteritza l'ocupació juvenil que siga garantia d'un mercat laboral sòlid dins d'un model econòmic socialment just i mediambientalment sostenible, on imperen els valors de l'ètica i la democràcia. La reducció de la precarietat i la temporalitat en la contractació és bàsica: els contractes han de deixar de ser eventuais i esporàdics i el treball a temps parcial ha de suposar una opció personal, no una imposició donada per les dificultats socioeconòmiques sobrevingudes.

En este sentit, la joventut necessitem l'establiment d'un salari mínim que realment ens possibilita l'emancipació i viure amb independència econòmica, a més de la proporcionalitat de les retribucions dels contractes temporals respecte dels de temps complet, i sense oblidar la igualtat efectiva en la retribució del mateix tipus de treball realitzat siga per una dona o per un home.

A més a més, convé posar l'accent en la realitat de les persones becàries, que dediquen la seua activitat a la investigació i mereixen el reconeixement dels seus drets laborals i socials. És una realitat l'ús impropï que al mercat de treball s'ha anat fent dels contractes formatius i de pràctiques, cosa que hauria de fer-nos replantejar el model contractual tal com el coneixem o, si més no, un major control i seguretat per a evitar que el jovent en estes condicions siga tractat com a mà d'obra barata. Cal lluitar també per aquelles persones que realitzen pràctiques universitàries o de Formació Professional, perquè estiguen obligatòriament donades d'alta a la Seguretat Social, com correspondria amb qualsevol altra persona treballadora.

Rebutgem frontalment les subcontractacions fraudulentas, i no acceptem els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO) com a solució adequada davant els conflictes laborals. Organitzacions sindicals, empresarials i administracions públiques han de sumar esforços a fi de combatre totes i cadascuna de les situacions que fan perillar els drets de la classe treballadora.

Certament, el paper de les institucions públiques i les possibilitats que la seua acció de govern pot tindre pel foment de l'ocupació són determinants: des del suport econòmic i legal a la contractació de joves, fins a la promoció de programes d'igualtat i no-discriminació en la contractació de dones, persones del col·lectiu LGTBI+ i persones amb diversitat funcional, o el foment del treball de la terra com una font d'ocupació jove a les zones rurals per a dignificar la feina del camp valencià.

La implantació de programes de garantia juvenil esdevé en este punt l'element fonamental per a l'ocupació juvenil. Estos han d'anar encaminats més enllà dels clàssics programes de formació

i bonificació per a empreses; ha de tractar-se d'una política integral que genere canvis estructurals i preserve drets laborals. No podrà deixar de banda, doncs, elements com el control de l'oferta i la formació, el treball conjunt de l'Administració Pública amb les organitzacions juvenils per a la implementació adequada dels programes o la prioritització amb els col·lectius juvenils més vulnerables. Ha de ser, per tant, una qüestió bàsica tant al programa com a l'acció per a la nostra organització en matèria d'ocupació juvenil.

Un element important i ineludible dins de les competències públiques és el foment de l'emprenedoria, en defensa del que ha sigut el substrat econòmic de les nostres comarques: les persones autònomes i la xicoteta empresa. A més considerem molt positiu fer costat a la joventut que tinga el propòsit de fer d'esta voluntat emprenedora una oportunitat per a innovar en matèria d'economia verda, cosa que implicaria un augment substancial de les inversions en R+D+i, on els campus científics i els parcs empresarials de les nostres universitats públiques han d'adquirir un paper protagonista. La modernització ecològica resulta una tria de futur mediambiental, social i econòmic, que tindria repercussions molt favorables per a la creació de nous llocs de treball de qualitat i d'una font de riquesa per al nostre país.

De manera paral·lela, reclamem unes empreses més democràtiques, tant en l'àmbit públic com en el privat, on la codecisió amb les persones que hi treballen i les seues representants siga la norma, així com unes millors condicions contractuals i una organització més justa i igualitària del treball i del temps de treball, que faça efectiva tant la conciliació de la vida laboral amb la vida familiar com la igualtat entre sexes en este àmbit, deixant de banda els patrons patriarcals que hui dia encara prevalen.

4.7 INVESTIGACIÓ I INNOVACIÓ

La investigació i la innovació s'han d'enfocar de manera que, en promoure-les, s'obtinga un benefici que ens pugua servir per a millorar les condicions de vida de la societat.

L'administració pública ha de creure's el seu paper de motor fonamental en la recerca, desenvolupament i innovació (R+D+i) i ha de generar una estructura de govern democràtica per a les polítiques públiques d'innovació al País Valencià, decidides pel poder legislatiu però amb una gestió autònoma i professionalitzada que compte amb els agents involucrats en la innovació: els centres d'investigació i instituts tecnològics, el personal tècnic, la plantilla i les empreses econòmicament implicades.

A més d'això, i després d'una època de retallades, oblit i exili, cal dotar de nou la xarxa valenciana d'innovació i investigació del finançament públic que requerix, així com fomentar la implicació del sector privat en programes que redunden en un impacte real en el teixit industrial i que tinguen una rendibilitat social i mediambiental. La xarxa pública ha de retornar també al seu propòsit original de donar suport a la indústria mitjançant activitats d'R+D+i, transferència de tecnologia, formació i desenvolupament estratègic, a més de l'especial suport a xicotetes i mitjanes empreses sense recursos propis.

4.8 ECONOMIA SOSTENIBLE

En els darrers anys, hem viscut una greu crisi econòmica que ha donat lloc a un empobriment generalitzat del País Valencià i ha reduït la capacitat econòmica de les famílies valencianes. Les causes estructurals han estat, d'una banda, unes polítiques públiques basades en un model productiu vulnerable, i de l'altra, la sistemàtica discriminació per part de l'Estat espanyol pel que fa al finançament i la inversió pública. És per això que des de Joves PV - Compromís defensem les següents mesures per a transformar l'economia valenciana i que s'ajude així al desenvolupament del nostre poble.

Cal impulsar un canvi de model productiu cap a un denou que aprofiti la potència dels diversos sectors actius al nostre país. D'una banda, és fonamental el suport a l'activitat agrícola, tan arrelada al nostre territori. Som una terra de camperolat i ho hem d'aprofitar com a font d'ocupació i riquesa, per això cal potenciar una agricultura de proximitat i sostenible, que fique al centre l'organització social i cooperativa i desenvolupe polítiques actives que milloren la situació del camp i de les persones que hi treballen.

També el sector industrial és un sector fort i amb gran impuls, fruit de la combinació d'una experiència extensa, amb forts antecedents artesanals, i de la innovació.

A propòsit del nou model turístic, cal que gire al voltant de la història, la cultura i el patrimoni valencians, escollint un model turístic sostenible amb el medi ambient i que respecte l'estil de vida de la ciutadania del País Valencià. Este nou model ha de lluitar contra la sobreexplotació del turisme, ja que suposaria la pèrdua de la nostra identitat. Pel que fa als serveis, cal impulsar totes aquelles

activitats que traguen partit a la nostra capacitat creativa i emprenedora.

Sobre el comerç internacional, estem en contra de la implantació dels acords que la Unió Europea negocia a esquena de la ciutadania (TTIP, CETA, TISA...). El model de comerç i inversió plantejat en estes negociacions minva les possibilitats de subsistència del xicotet comerç de proximitat. A més, posen en risc l'accés als serveis i béns públics i condicionen les polítiques que els governs democràtics podrien aplicar en el futur.

Un sistema econòmic sostenible no es pot entendre sense un concepte ecologista de la distribució de recursos, així com de la bona gestió i reutilització de residus. Des de Joves PV - Compromís defensem un creixement econòmic, sostenible i compromés amb l'entorn ambiental i social, capaç de generar valor més enllà d'allò purament crematístic, que actue d'eina per al progrés general de la nostra societat. Les mesures que cal adoptar han de ser transversals i han de tindre com a objectius l'autonomia energètica, l'eficiència en la xarxa, la producció de proximitat i garantir així la conscienciació ciutadana. En este sentit, considerem essencial fer un gran impuls a l'economia social i cooperativista i advocar per la innovació i la cultura. A més a més, el jovent som un factor importantíssim per al desenvolupament social i econòmic del País Valencià per la nostra destacada qualificació i aptitud emprenedora.

No obstant això, la capacitat econòmica del nostre poble necessita una millora del finançament per part de l'Estat que ens permeta garantir els nostres serveis més bàsics. Per això, Joves PV - Compromís denunciem el greuge comparatiu que suposa per al País Valencià la distribució dels recursos

en l'actual model de finançament de l'Estat espanyol. Com a conseqüència de l'esmentat infrafinançament, la balança fiscal valenciana és especialment deficitària i la nostra renda *per capita* és inferior a la mitjana espanyola. A més, manifestem la nostra disconformitat pel que fa a la manca d'inversions directes de l'Estat al nostre territori, que any rere any posa fre al nostre progrés col·lectiu. És per això que la nostra organització exigeix un finançament just i el pagament del deute

històric de l'Estat amb el nostre poble.

No hem d'oblidar la injustícia que els ajuntaments patixen per la llei d'estabilitat pressupostària, que limita la seua capacitat de gestió i impedeix que puguem utilitzar els seus recursos per a fer polítiques que beneficien les persones i s'hagen de limitar, en la pràctica, a ser generadors de superàvits per tal de salvar les xifres macroeconòmiques que presenta el govern de l'Estat.

4.9 MEDI AMBIENT

Vivim en un món on la situació del medi ambient, tant al nostre entorn més immediat com a escala global, és vertaderament crítica. Els nivells actuals de contaminació ambiental i de sobreexplotació dels recursos naturals són insostenibles. El planeta no pot continuar en eixes condicions i per això des de Joves PV - Compromís creiem necessari passar a l'acció per a invertir eixa dinàmica devastadora abans que siga massa tard.

És imprescindible conscienciar la societat de les nombroses pràctiques que posen en risc la nostra terra a la recerca de fonts d'energia caduques i no renovables. Parlem, entre d'altres, de l'existència real del canvi climàtic i dels problemes tangibles que se'n deriven, tant a curt com a llarg termini: destrucció de paratges naturals, condicions climàtiques extremes, desaparició d'espècies animals i vegetals... Lluitar contra el canvi climàtic, d'una banda, té com a objectiu la preservació i conservació dels ecosistemes, i d'altra banda, té unes implicacions econòmiques i socials destacades. Si aconseguim mitigar els seus efectes, els beneficis recauran tant en el planeta com en la qualitat de vida de qui l'habitarem.

L'actual societat de consum és insostenible en el temps. Sols cal una xicoteta reflexió per a adonar-nos que els recursos del planeta, així com les seues reserves energètiques, són limitats i finits. És innegable la necessitat d'un canvi del nostre model de desenvolupament per un de nou, caracteritzat per la sostenibilitat i el respecte al medi ambient. No podem mantindre els nivells actuals de consumisme i malbaratament energètic implantats en la nostra societat. És per això que defensem la urgència d'un canvi de model de consum i optem fermament per polítiques que s'adeqüen al nostre entorn, així com al nou context

d'escassetat energètica, amb la finalitat de paliar la crisi mediambiental que patim.

En primer lloc, hem de preveure la reducció del consum d'energies, mitjançant bones pràctiques. A més, hem d'abandonar la dependència dels combustibles fòssils, canviant-los per energies renovables i advocant per polítiques que donen suport a innovacions en matèria d'eficiència energètica com ara els leds o les noves generacions de calderes de biomassa o geotèrmiques.

L'aigua és un recurs escàs i imprescindible. Cal defensar mesures de conscienciació i reducció del consum, que milloren la crítica situació de sequera que vivim no només al nostre territori, sinó també de forma global.

A més a més, no oblidem el paper històric i destacat que l'agricultura ha tingut al País Valencià. És per això que des de Joves PV - Compromís defensem el dret a la sobirania alimentària, triant de manera decidida un model d'agricultura ecològicament sostenible, de proximitat i professionalitzat, amb el qual la gent del camp pugui viure del seu treball i no estiga sotmesa a l'espoli de les entitats intermediàries que no ens aporten cap valor afegit. És imprescindible, per tant, que revertim la situació actual de total precarietat que viu el nostre camp. Per tal d'aconseguir-ho hem de dur a terme una nova estratègia política que incloga, entre altres elements, la creació d'un itinerari professional per a l'agricultura. Però més important encara és la necessitat d'incrementar substancialment la inversió en R+D+i per a l'agricultura valenciana.

No podem entendre una terra sostenible sense fer palés els avantatges d'una alimentació de proximitat, que gire entorn el respecte entre

espècies. Això exigix, en primer lloc, triar un sistema que done preferència als productes de proximitat, ecològics i que, en la seua producció, contaminen el mínim possible, millorant així la nostra salut i la qualitat del nostre entorn. En segon lloc, és imprescindible la reducció del consum de productes animals, sobretot aquells que en el procés hagen passat per activitats poc ètiques, com el maltractament. És de gran importància conèixer els desavantatges d'estos productes, tant en matèria de salut com ambiental.

Així doncs, hem de vetlar per la protecció de les espècies autòctones del País Valencià, dels paratges i, en general, del nostre territori. Per a fer-ho, és imprescindible també la prevenció d'incendis, així com la reforestació en els terrenys ja cremats en cas de ser necessària. A més, cal conscienciar la població en la no-introducció d'espècies al·lòctones o invasores, gestionar-les i potenciar el tractament de plagues perniciosos que amenacen la nostra flora i fauna.

Tenim la decisió de transformar les nostres ciutats en llocs més acollidors, saludables i socialment inclusius. Defensem les experiències

d'horts urbans com el camí que cal seguir cap a un model de vida sostenible. Els horts urbans ens permeten introduir la població al món de l'agricultura i conservar eixa tradició hortícola que tan arrelada està a la nostra cultura popular. Al mateix temps, impliquen la creació d'espais de cohesió social i solidaritat on la gent interrelaciona i pot intercanviar coneixements i vivències. A més a més, suposen la creació d'espais seminaturalos que permeten conservar els valors i les funcions ecològiques i paisatgístiques inherents als espais lliures, mitjançant la creació d'un espai verd públic que millora significativament la qualitat ambiental dels nostres pobles i ciutats.

En suma, com a organització ecologista, promourem la defensa del nostre entorn amenaçat per l'especulació urbanística, impulsant polítiques verdes com l'adopció de mesures que potencien la utilització d'energies renovables, la protecció des del Consell de gran quantitat de sòls als Plans Generals d'Ordenació Urbana, així com la protecció també i la potenciació del camp i l'horta i la incentivació de l'ús del transport públic vertebrant de forma factible i eficient el territori, entre d'altres.

4.10 TERRITORI I MOBILITAT

La vertebració territorial del País Valencià és un dels eixos fonamentals del valencianisme polític i des de Joves PV - Compromís defensem decididament l'establiment de vincles i relacions socials entre tots els indrets valencians. Considerem que cal repensar l'estructura territorial i reconstruir el nostre país de baix cap a dalt, és a dir, començant pel municipalisme i passant per la comarcalització, per a arribar a una Generalitat Valenciana caracteritzada per l'autogovern. A més, entenem el model provincial com una divisió administrativa caduca i que no s'adapta a la realitat de la nostra vida quotidiana. En este sentit, el provincianisme resulta un obstacle per a l'extensió del sentiment de pertinença a un mateix poble, és un element desvertebrador i desnaturalitzador de la identitat valenciana.

El comarcalisme, en canvi, és un model més coherent, que s'ajusta de manera natural a la nostra funcionalitat diària i que afavorix la localització. Les Comarques Centrals Valencianes (CCV) són l'exemple més prominent de la conveniència d'agrupar diverses comarques amb trets comuns, amb l'objectiu de sumar sinergies i potencialitats que ajuden a reactivar-les i donar-los un impuls socioeconòmic bàsic per al seu desenvolupament. Les Comarques Centrals Valencianes han sigut una realitat ferma i reconeguda al llarg de la història, però no ha ocorregut així durant els darrers temps. S'ha permés i, fins i tot, propiciat la seua ignorància i oblit sistemàtic per part de les institucions, contribuint així a la creació d'entrebancs pel que fa al desenvolupament de la zona, que té unes potencialitats i particularitats pròpies que no s'han arribat mai a desdibuixar.

L'administració pública té gran responsabilitat en esta tasca de vertebració. La nostra organització

creu adient buidar de contingut les diputacions provincials per a dotar de més recursos i competències les Mancomunitats Comarcals.

D'altra banda, per les característiques geogràfiques del País Valencià, existixen certes distàncies físiques entre el nord i el sud. Amb l'actual xarxa de transport no hi ha prou per a apropar el poble valencià i que ens puguem moure per qualsevol punt de la nostra geografia. Són necessaris trens com el d'Elx i Alacant cap a l'aeroport, o entre la Safor i la Marina Alta. En este sentit, exigim que el govern valencià seguisca treballant per la incorporació i desenvolupament del Programa Estratègic per a la Millora de la Mobilitat, Infraestructures i Transport del País Valencià (UNEIX) que té com a objectiu unir el país, les persones i els territoris.

Per a poder fer possible esta xarxa, demanem el traspàs de les competències de rodalia a la Generalitat, així com un finançament just que ens permeta, no només arribar a tindre unes condicions dignes dins del país, sinó fora d'este també, descentralitzant este servei de Madrid. Tanmateix, necessitem el corredor mediterrani, no sols com a mitjà de transport humà, sinó com a zona de comerç i connexió del País Valencià amb diverses comunitats de l'Estat espanyol i amb Europa, així com el tren de la costa, que unisca València i Alacant.

I, així com és necessària la connexió intercomarcal, no podem passar per alt la imprescindible connexió intracomarcal. Les actuacions en les zones del món rural, apartades de les grans urbs i les àrees metropolitanes, han d'estar presents en els plans de transport i mobilitat. És el moment de posar sobre la taula tots els sistemes de transport

intracomarcal, ara que les grans concessions a companyies d'autobusos han caducat, i connectar els pobles de les nostres comarques.

La vertebració del nostre territori implica,

indispensablement, comunicar cadascuna de les comarques i poder arribar sense dificultats a cada racó del nostre país.

4.11 CULTURA

Com a valencianistes que som, la defensa de la nostra cultura és essencial en l'activitat diària de Joves PV - Compromís. La nostra història col·lectiva, les tradicions dels nostres pobles i ciutats, la nostra identitat com a poble i, especialment, la nostra llengua són fonamentals per a la transformació social. Com deia Estellés, la consciència de ser un poble «unit, alegre i combatiu» ens fa sumar forces per a seguir avançant cap a un futur de progrés.

Com a col·lectiu que representa el jovent valencianista i que considera la seua cultura un tret singular que ens identifica com a poble, hem de demanar al futur govern de la Generalitat que tinga l'objectiu ferm de crear una conselleria pròpia per a l'administració de la cultura, per tal de dotar-la d'eixa importància simbòlica que per a nosaltres mereix la nostra singularitat.

La cultura és un motor social irrenunciable, per això manifestem el nostre compromís amb el programari lliure i amb totes aquelles mesures que permeten facilitar la creació i difusió de la cultura lliure, crítica i compromesa amb la societat. També exigim la reducció de l'IVA als productes culturals i la promoció de les llicències de *copyleft* i *creative commons*, de manera que l'accés a la cultura siga igualitari i no un privilegi reservat a unes poques persones. A més, reivindicuem la rellevància de totes i cadascuna de les manifestacions artístiques que es produïxen cada dia al País Valencià i que contribuïxen a crear una cultura viva i diversa. Una tria valenta per la cultura demana connectar l'administració amb els i les professionals de la promoció i la creació cultural. La cultura ha de comptar amb recursos

públics que atenguen, únicament, al criteri de qualitat.

Les festes populars són manifestacions culturals idiosincràtiques del nostre poble. A cada racó del nostre territori tenen lloc innumerables festivitats que engrandixen la cultura pròpia. Elements imprescindibles en estes celebracions són les bandes de música i les corals, presents a pràcticament la totalitat de localitats valencianes. Més enllà de la seua aportació artística, les societats musicals són un element social dinamitzador en tant que reunixen un gran nombre de gent i contribuïxen a formar vincles. Per este motiu, donem suport a la seua declaració com a Bé d'Interés Cultural impulsada per la Federació de Societats Musicals. A més a més, esta entitat acaba de demanar a les Corts la revisió de la Llei Valenciana de la Música. Entenent que el País Valencià és un país de música i intèrprets, hem de donar suport a esta iniciativa per tal d'atorgar-li a la llei una visió actualitzada i de futur.

La defensa del valencià ha sigut i segueix sent una reivindicació bàsica en la nostra organització. A Joves PV - Compromís seguirem treballant per la completa normalització de la nostra llengua en tots els àmbits socials (educació, cultura, mitjans de comunicació...), així com en l'esfera pública en general. Per això, animem totes les institucions, serveis públics valencians i representants a fer un ús normalitzat del valencià, per a retornar el prestigi a la nostra llengua. Advoquem per eliminar de soca-rel el conflicte lingüístic que la dreita ha fet servir amb finalitats electorals durant més de dues dècades per a fer del valencià una

eina de cohesió social arreu del País Valencià. A més, optem decididament pel sistema d'ensenyament en valencià, un nou model que garantisca la competència lingüística de l'alumnat en valencià, en castellà i en anglés, amb el valencià com a llengua vehicular; s'ha demostrat que el coneixement i la pràctica usual de la nostra llengua pròpia garantixen un major grau de plurilingüisme. També destaquem el paper dels programes d'immersió lingüística per a les persones novingudes, perquè oferixen la possibilitat de compartir la nostra particular manera d'entendre el món i, al mateix, són una bona eina d'integració en la societat valenciana.

La pilota valenciana és el nostre esport nacional, una manifestació cultural que cal continuar potenciant i donant a conèixer. La nova televisió pública valenciana és una gran oportunitat en este sentit, que hauria d'incloure en la seua programació la retransmissió de partides en les seues modalitats. A banda, el reinventat programa Pilota a l'Escola és una gran ferramenta per a fomentar este esport entre la població en edat escolar. A més, la pilota com a esport emblemàtic presenta un consens unànim en tots els àmbits, tant socials com polítics.

Per últim, reivindicuem, una vegada més, el paper de la radiotelevisió pública valenciana com a element vertebrador imprescindible i com una de les eines de cohesió social més potents. L'existència d'uns mitjans de comunicació propis permeten que la ciutadania estiga informada en tot moment

de la seua realitat més propera, tant en l'àmbit local com en el comarcal. A més, permeten projectar la nostra llengua i cultura pròpies i difondre el nostre patrimoni col·lectiu. El nou model de radiotelevisió valenciana haurà de ser imparcial i independent, i hi prevaldrà la voluntat de servei a la totalitat de la ciutadania valenciana, amb una programació de producció pròpia i eminentment en valencià. Finalment, la radiotelevisió pública ha de ser el motor de la indústria audiovisual valenciana, de manera que permeta canalitzar tot el potencial creatiu del nostre poble.

En este sentit, des de Joves PV - Compromís valorem la tasca constant que s'ha dut a terme estos últims quatre anys per tal de garantir una radiotelevisió valenciana autònoma, professional i imparcial. Malgrat el feréstec procés, el passat 11 de desembre la nova ràdio autonòmica valenciana iniciava les seues primeres emissions, i s'espera que durant l'any 2018 estiga en marxa la nova televisió autonòmica.

No obstant això, reivindicuem el paper de l'estudiantat i de les persones que s'acaben de graduar, invisibilitzades i apartades del procés de selecció per a treballar en À Punt. Les diverses universitats arreu del País Valencià han jugat un preocupant paper silenciós davant d'este barem excloent per al seu alumnat. Es tracta, a la fi, d'un conflicte generacional per al qual demanem una ràpida solució. A més a més, també cal fer front a la manca de paritat dintre del Consell Rector de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació.

4.12 PARTICIPACIÓ I DEMOCRÀCIA

La participació ciutadana és una part essencial de qualsevol sistema democràtic. Tota la ciutadania té reconegut el seu dret a la participació directa en els assumptes públics, un dret que es veu reforçat en l'àmbit juvenil, deixant de banda qualsevol discriminació per raó d'edat. El fet que el col·lectiu juvenil siga especialment sensible en este sentit, ens obliga a Joves PV - Compromís a tindre per objectiu l'enfortiment, la reivindicació, la proposta i la incorporació de la veu del jovent a l'esfera pública, com a grup humà que és per a la transformació i la millora de la societat.

A les administracions públiques cal exigir no només el bastiment de mecanismes i espais de participació i gestió col·lectiva sinó que, a més, cal fer-ho visible i reconegut tant per part d'estes com per part de la societat. En la construcció de la ciutadania, les diferents entitats (assemblees locals o de barri, assemblees i sindicats estudiantils i laborals, ateneus, casals, organitzacions sense ànim de lucre, organitzacions no governamentals...) es convertixen en vertaderes llavors.

Certament, per a nosaltres els Consells de la Joventut són eixos espais que representen l'exponent més gran de participació lliure i eficaç del jovent i de les entitats juvenils en el desenvolupament polític, social, econòmic i cultural de la seua pròpia realitat. Espais on han d'imperar els valors de l'autogestió, la independència, la pluralitat, l'obertura i un fonamental reconeixement i finançament públic. Espais de participació, debat i decisió juvenil als quals ha d'anar necessàriament aparellada la incorporació del mateix jovent, perquè sense una joventut dinamitzada,

motivada, formada i organitzada, el seu paper queda reduït a la mínima expressió.

S'han de fomentar les experiències associatives a les escoles i instituts i que les associacions mitjançant convenis facen ús dels mateixos durant la seua activitat. També cal donar facilitats des de l'administració per a associar-se o crear una associació i eliminar les taxes existents per a fer-ho possible, impulsar la formació en participació i gestió, facilitar les activitats d'intervenció al carrer per a visibilitzar la tasca del teixit associatiu o simplificar la burocràcia per a la sol·licitud de subvencions.

En l'àmbit educatiu, s'ha de treballar contundentment per la codecisió amb l'alumnat. L'administració educativa ha de vetlar per la participació lliure i eficaç de tota la comunitat en el funcionament dels centres. El lideratge cal que siga, doncs, compartit entre els equips directius i el Consell Escolar, òrgan que cal recuperar i realçar als centres per al govern real i efectiu des d'una concepció paritària i d'igualtat d'oportunitats per a tota la comunitat educativa, incorporant organitzacions del tercer sector que acrediten experiència i interès per l'educació. En l'àmbit universitari, l'objectiu ha de ser semblant: promoure l'associacionisme universitari com a garantia del dret a l'associació als campus i incrementar la representació de l'estudiantat als òrgans de govern fins a estar en igualtat de condicions amb la resta de col·lectius.

Tanmateix, en el desenvolupament de la ciutadania plena considerem la participació de les persones immigrants com un element central per a la seua integració en la societat de

la qual en formen part. Cal fomentar i afavorir la participació de totes elles a associacions ja constituïdes i potenciar el treball en xarxa del jovent immigrant, cosa que, en definitiva, redundaria en espais de coneixement i intercanvi entre joves d'origen estranger i de casa nostra.

El concepte de ciutadania que ja hem esmentat va unit inexorablement a la igualtat de deures i drets de la persona com a membre de la societat. Creiem fermament en la idea que l'estatus de ciutadania és universal pel simple fet de ser persona. Únicament sobre esta premissa és possible un marc de convivència en una societat plural, rica en valors i multiculturalitat.

A la nostra democràcia, amb el concepte de participació ciutadana han d'anar aparellats els de transparència i rendició de comptes, tant de les institucions com dels i les representants públics, si volem que qualsevol persona pugui ser protagonista dels processos polítics dins dels quals hi participa, molt més enllà de comicis cada quatre anys. Òbviament, les administracions públiques hauran d'acceptar este poder de codecisió amb la ciutadania i, en cap cas, criminalitzar-la per reivindicar els seus drets o exigir responsabilitats. Considerem ineludible per això derogar a l'Estat espanyol la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, coneguda com a 'lleï mordassa'.

Així mateix, creiem fonamental per a reiniciar la nostra democràcia la reforma dels sistemes electorals, tant el general com el valencià,

en la cerca d'una major proporcionalitat (que l'escó valga els mateixos vots per a totes les candidatures) però ponderant per a aconseguir també major representativitat.

Joves PV - Compromís ens considerem hereus de les tradicions republicana i antimilitarista al País Valencià: republicana, perquè donem suport a l'extensió de la democràcia a totes les esferes de l'Estat, també per al cap d'Estat; antimilitarista, com a filles i fills dels objectors de consciència que a casa nostra lluitaren contra el servei militar obligatori i foren la cara visible d'este moviment als nostres pobles i ciutats. És per això que assumim el nostre compromís pacifista i treballarem contra tot tipus de guerra, especialment contra aquelles usades com a ferramenta d'imposició política i econòmica, per a l'arranjament pacífic dels conflictes i per la solidaritat amb els pobles que ara com ara encara els patixen com ara Palestina, el Sàhara o el Kurdistan. Ens posicionem contra els exèrcits, els pressupostos militars, l'R+D+i en matèria militar i la indústria armamentística, a més de reclamar el tancament de la base de l'OTAN a Bétera.

Per últim, per la memòria històrica i democràtica del nostre poble i especialment del jovent, defensem el reconeixement de totes i cadascuna de les víctimes de la Guerra Civil, l'últim conflicte bèl·lic viscut a les comarques valencianes, i de la posterior repressió feixista, persones que lluitaren pel manteniment de la democràcia, per la justícia social i la llibertat dels pobles.

5. CULTURA ORGANITZATIVA

5.1 DEMOCRÀCIA INTERNA

Joves PV - Compromís hem de viure, com a organització, una realitat participativa total. La idiosincràsia del nostre col·lectiu ve marcada per l'autogestió, des del debat, l'horitzontalitat i la coordinació. Som una organització que participa en assemblees, perquè les entenem com una eina per a prendre consciència activa de la necessitat de defensar els drets col·lectius, i no només com un fi en si mateix. És una ferramenta necessària i imprescindible per tal d'establir vincles i relacions horitzontals i transversals arreu de tot el País.

Som una organització complexa i plural, amb presència arreu del territori i també amb cada vegada més presència institucional; és per això que hem de treballar per mecanismes que garantisquen la comunicació interna, la cohesió del discurs i l'ajuda mútua. Hem de continuar construint estructures i espais horitzontals

de democràcia directa que permeten la participació directa, activa i constant del conjunt de l'organització.

La força del nostre projecte polític rau en les persones que en formem part. Per això cal promoure i donar suport al treball singular dels col·lectius locals i comarcals, de grups de treballs per projectes, de simpatitzants... I cal anar més enllà, perquè hem de potenciar l'organització col·lectiva i la coresponsabilitat de tota la gent que formem part d'este projecte, des de la reflexió orgànica i política. I ho hem de fer iniciant processos reals de descentralització organitzativa i donant suport a l'apoderament de baix cap a dalt, des dels col·lectius locals i comarcals al col·lectiu nacional, sempre potenciant l'estructuració de les comarques entre elles.

5.2 ACCIÓ POLÍTICA I FORMATIVA



De cara al futur, Joves PV - Compromís afronta un dels reptes més interessants que internament una organització política juvenil pot encarar: la formació de la militància per a liderar en un futur l'acció política del nostre partit. En este sentit, tothom som conscients que en els pròxims anys ens cal una gran tasca de formació interna per a afrontar els reptes polítics del present i del futur amb la millor preparació possible. Des dels col·lectius locals i comarcals fins a la Coordinadora Nacional, l'organització haurà de plantejar-se una millora de l'eficàcia i l'eficiència de la nostra acció política que haurà d'estar fonamentada en la formació de la militància.

D'una banda, la planificació i l'organització de tots els col·lectius en els seus diferents àmbits d'acció ha de ser un punt fonamental en esta tasca de formació, així com l'autogestió econòmica i organitzativa d'estos, la relació i comunicació amb l'entorn i la resta d'associacions, etcètera. Serà decisiva la formació orgànica per a planificar activitats, actuacions i esdeveniments, assemblees i reunions, tallers o xarrades, per exemple.

D'altra banda, la joventut hem de ser capaç de defensar els nostres posicionaments polítics allà on calga. Per això la tasca que tenim al davant haurà d'incloure la formació de la militància amb tallers, debats interns, conferències d'especialistes i totes les dinàmiques que calguen per a conèixer bé la

situació a les diferents polítiques sectorials dins i fora del nostre país i poder marcar així un posicionament amb criteri propi. Una formació que ens permeta tindre un corpus ideològic sòlid i coherent, fent èmfasi en temes d'actualitat i sense deixar de reforçar els cinc eixos bàsics de la nostra organització (valencianisme, esquerra, ecologisme, feminisme i regeneració democràtica). La tasca de les joventuts no és només de formació de caràcter tècnic, sinó que també cal que siguen el motor ideològic que propose alternatives transgressores i d'avantguarda al model de societat establert, per a anar més enllà si cal dels posicionaments del nostre partit.

Tota esta formació s'haurà de traduir necessàriament en accions que tindran com a eix estratègic la construcció discursiva, la promoció de les línies ideològiques i l'acció política. I per tal que totes estes actuacions tinguen ressò, l'activitat política s'haurà de coordinar amb l'acció comunicativa perquè el pensament polític de Joves PV - Compromís tinga la major i millor difusió possible.

No obstant això, mai hem d'oblidar el treball braç a braç amb les nostres regidories de joventut i els diputats i diputades i altres càrrecs orgànics que ocupem les persones de la nostra organització, ara més que mai que ens hem plantat per a formar part d'elles i lluitar des de dins.

5.3 IMPLANTACIÓ, DINAMITZACIÓ I CREIXEMENT

Un altre dels reptes que la nostra organització té al davant és el del creixement i consolidació arreu del territori valencià. Considerem fonamental l'elaboració d'un pla d'implantació a les zones blanques (comarques de l'interior) i d'expansió a aquelles zones on la militància és dispersa o escassa (comarques del Sud i comarques del Nord). A més a més, és freqüent que l'acció dels col·lectius varie molt al llarg del temps d'unes fases a altres. Això últim no només té a veure amb el calendari electoral, sinó també amb les fluctuacions en la intensitat d'implicació de la militància en diferents èpoques.

En el moment actual en què Joves PV - Compromís ens hem consolidat com una organització juvenil de referència políticament, socialment i culturalment al País Valencià, hem de fer un esforç titànic per tal de créixer en els

llocs on ja tenim presència i implantar-nos en aquells pobles, ciutats o comarques on encara no estem presents. Per a fer-ho, necessitarem estratègies concretes d'actuació que analitzen la situació de cada cas per a trobar la millor manera d'aconseguir este creixement, implantació i dinamització.

Serà, per tant, imprescindible que la Coordinadora Nacional estiga pendent d'actuar en este sentit i donar suport als col·lectius locals i comarcals que volen impulsar el creixement allà on actuen. Més encara, els plans d'implantació i dinamització hauran de contindre necessàriament accions estratègiques que feminitzen Joves PV - Compromís, també des de cadascun dels col·lectius locals i comarcals, i que l'alliberen d'actituds i comportaments, dissortadament i innegablement, masculistes.

5.4 RELACIONS AMB ALTRES COL·LECTIUS

Joves PV - Compromís ha de ser capaç de comptar amb una àmplia xarxa de relacions en què s'integren aquelles organitzacions i col·lectius que compartixen, en diferents graus, el nostre ideari. Estes relacions han d'estar basades en el respecte per l'autonomia i l'ànim de col·laboració en aquells assumptes que siga possible, sempre de manera compatible amb el nostre ideari i la nostra estratègia.

En este sentit, establim i continuarem establint relacions amb organitzacions joves en defensa de la llengua com les que es troben en la Federació Escola Valenciana, amb moviments pel territori en defensa del nostre patrimoni natural, organitzacions universitàries i seccions joves dels sindicats.

La nostra organització, com una de les interlocutores de Compromís en l'àmbit juvenil, ha d'oferir a aquelles organitzacions i col·lectius culturals o socials pròxims la possibilitat d'articular conjuntament respostes polítiques als problemes i reptes que els afecten, esdevenint, si ho consideren oportú, l'altaveu de les seues demandes a les institucions. Sense imposicions, però també sense complexos.

Pel que fa a les relacions amb altres joventuts polítiques del l'Estat, considerem estratègicament prioritari mantindre unes relacions fluides amb aquelles organitzacions que pel seu ideari ens resulten més pròximes (amb especial atenció a les del nostre àmbit lingüístic) i que respecten la nostra concepció del fet nacional valencià d'una manera inequívoca i sense ingerències mostrant-nos amb naturalitat com el referent

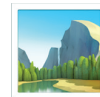
polític jove del valencianisme. Així, continuarem col·laborant amb Galiza Nova, el col·lectiu Gazte Abertzaleak, les JERC, JEN-PSM, les joventuts aragonesistes Chobentú, els Joves d'Esquerra Verda i Juventudes Andalucistas.

En l'àmbit continental i coherents amb la nostra defensa de l'Europa dels pobles s'establiran de manera prioritària relacions amb aquelles organitzacions integrants de les joventuts de l'Aliança Lliure Europea (EFAY). També en l'àrea de relacions internacionals, hem de mantindre les relacions amb CEAS SÀHARA.

En ambdós casos les relacions han de ser d'enriquiment cultural i cooperació entre pobles, sense perdre l'objectiu de donar a conèixer i fer prevaldre les inquietuds i idiosincràsia valenciana en coherència amb allò establert en la nostra ponència política. Així mateix, donada la naturalesa diversa de l'EFAY, en què conviuen partits i organitzacions de distintes perspectives ideològiques, sempre donarem suport a aquelles que promouen la interculturalitat i el respecte mutu amb un posicionament ideològic d'esquerres.

Tanmateix, no hem d'oblidar-nos de les relacions amb la resta de col·lectius joves que formem Compromís, Joves amb Iniciativa i Joves de VerdsEquo, perquè som persones i forces diverses però que treballem braç a braç, i hem de valorar esta pluralitat com un èxit de l'organització i treballar per a gestionar-la en un clima de respecte mutu, escolta activa i diàleg, sempre marcant-nos com a objectiu la consolidació de Joves amb Compromís.

5.5 TROBADES: UN MODEL D'ÈXIT



Les diferents trobades que celebra la nostra organització ens permeten actuar en tots els elements de la nostra cultura organitzativa: la democràcia interna, la formació, la comunicació, el creixement i les relacions amb altres col·lectius.

És així perquè després de molts anys de trobades s'ha aconseguit polir un model que conjuga la dinamització interna, les accions formatives i els debats polítics. Que les trobades tinguen tots estos elements permet que compten amb la participació de desenes de joves d'arreu del país que s'hi inscriuen amb diverses motivacions però acaben gaudint d'una oferta completa que enforteix la nostra cultura organitzativa. Qui s'inscriu principalment per a gaudir d'un concert, acaba participant en un debat sobre l'acció del valencianisme a les institucions. Qui s'inscriu per a gaudir de les dinàmiques, acaba formant-se també en visió de gènere o comunicació 2.0 o gaudint d'una visita guiada al patrimoni històric, cultural i mediambiental de l'entorn.

En este sentit, cal destacar l'esforç de les diferents trobades per a donar a conèixer la nostra organització en el lloc on se celebra, com també servir d'aparador dels diferents racons del país per al conjunt de la nostra militància. És una de les millors maneres que hem trobat des de Joves PV - Compromís de fer país, no des de paraules buides sinó treballant en xarxa amb els diferents pobles i comarques.

La celebració d'assemblees en el marc de les trobades garanteixen una major assistència al nostre màxim òrgan entre congressos i, per

tant, enriqueixen el debat orgànic a la nostra organització.

Les trobades han servit també per a estendre lligams amb altres organitzacions d'arreu de l'Estat i del món, que no han dubtat a felicitar-nos i fins i tot han demanat a Joves PV - Compromís ajuda per a implantar el model de trobades a les seues entitats, després de comprovar-ne l'èxit.

L'evident èxit d'este model, però, no ens pot situar en el conformisme. Per això cal seguir incidint en el caràcter vertebrador de les trobades, impulsar l'organització d'activitats directament des dels col·lectius comarcals dins de les mateixes trobades nacionals i augmentar els mecanismes d'ajuda per a militants que viuen lluny del lloc de celebració. Tanmateix, i donat el context actual, resulta imprescindible que Joves PV - Compromís incorpore una perspectiva feminista com a element fonamental a l'hora de plantejar i organitzar les trobades nacionals. Considerem necessari situar el feminisme a primera línia de l'acció política i formativa, així com adoptar una perspectiva transversal de gènere en tota la nostra organització, de dalt a baix.

És positiu buscar l'especialització d'algunes trobades, tot i que mai poden acabar sent pretext de segregació. Les trobades han de continuar oferint una oferta diversa on estiga present l'oci i la dinamització com a reclam per a atraure jovent no directament vinculat amb la nostra organització i poder créixer en implantació social i territorial.

6. CRÉIXER

«Eren tres germanes: Llibertat, Igualtat i Sororitat. La mare, una francesa anomenada República, va morir al part. El pare, descendent de grecs, es deia Estat i, en un primer moment, es va ocupar de les filles, però de seguida va passar la responsabilitat a la tieta, la Il·lustració, qui havia estat la llevadora en el part i carregava amb la culpa de la mort de la mare. Al cap d'un temps, però, a la Il·lustració se li va fer una muntanya cuidar les tres criatures i compaginar-ho amb els seus compromisos culturals, així doncs, va decidir que el més pràctic era buscar una mainadera que se'n fes càrrec.

La mainadera era una joveneta que vivia a l'altra banda del carrer i que, fins aquell moment, es malguanyava la vida fent feinetes i sent amable amb els homes. Es feia dir Democràcia i és ben cert que va acceptar l'encàrrec de pujar tota sola les nenes no només pels diners, sinó també perquè sentia que li devia a la República, amb qui havien estat grans amigues. Hi ha qui diu, però, que eren més que amigues. I diuen, fins i tot, que les nenes no van ser concebudes pel pare, sinó per les dues dones, la República i la Democràcia. Són llegendes i xafarderies de gent antiga i ignorant que no saben que, per concebre una criatura, fa falta sempre un home i una dona i que, per tant, per dur al món la Llibertat, la Igualtat i la Sororitat, calia l'Estat. O potser no calia? Bé, això donaria per a una altra columna i jo, en esta, del que volia parlar era de la petita Sororitat.

Li dic petita perquè, quan encara era una nena, la van perdre de vista al barri i ningú no m'ha sabut dir mai on para. Estos dies, amb el 14 d'abril i la commemoració de la Segona República, l'hem tornat a esmentar, sovint des del cap i el cor; altres vegades, com a cirereta final d'una cantarella: llibertat, igualtat i sororitat. En sentir el seu nom, he tornat a recordar que continuem sense saber on és ni com li van les coses ni per què va desaparèixer i no ha tornat.

Amb el 14 d'abril i la commemoració de la Segona República, l'hem tornat a esmentar, sovint des del cap i el cor: llibertat, igualtat i sororitat. Així doncs, he marxat –jo també– fins a terres llunyanes, en l'espai i el temps, a preguntar a la seva família, però me n'han pogut dir ben poca cosa. La tieta Il·lustració va morir electrocutada amb el segle de les llums. A l'Estat, el trobes pels bars, sempre borratxo, empaitant nacions. La Democràcia és en un asil amb alzheimer, deixant-se cuidar per les monges, i ja no recorda res.

I les germanes? Ai, la Llibertat i la Igualtat.

La Llibertat va triomfar com la Coca-Cola, valgui la redundància. En entrar a l'adolescència, la seva impressionant bellesa va esdevenir un imant brutal i no va saber dir que no a les festasses dels pijos del barri del costat i la vida alegre i aquell deixar-se estimar, que al final ni era estima ni era res. Quan se'n va adonar, ja era tard i, malgrat que volgués rebel·lar-se, treure la noblesa i la puresa que radicava en el seu nom, la gent no se l'escoltava i només li mirava les tetes. Les seves germanes i el barri sencer li deien allò de "tú antes molabas" i se'n va tornar a les festasses dels

pijos a beure per oblidar i a ballar, fer-se selfies i comprar bitllets last minut per canviar constantment de plans i de foto de perfil.

La Igualtat... Ai, la Igualtat. Una cosa ben rara, li va passar. Diuen que van ser les males companyies (els amics de la Llibertat), una mala jugada de la genètica, l'exposició a les ones electromagnètiques, els parabens, el gluten, l'absència de la mare, el trauma de ser la mitjana o vés a saber. Però el cas és que va patir unes fortíssimes crisis, primer d'ansietat i després d'identitat. En comptes d'anar al psicoanalista, va tirar de pastilles i va concloure que la crisi d'identitat la solucionava canviant-se el nom. I la d'ansietat, fent esport. Va passar a dir-se Igualtat d'Oportunitats i es va fer runner. El que en un principi podia semblar un esport saludable va esdevenir una obsessió. I va començar a anar pel món creient que la vida és una competició i que reclamar igualtat és reclamar el dret a guanyar un lloc al pòdium, a cops de colze amb els companys, si cal. Quan es va adonar que la cosa no anava bé i que el que calia era cremar el pòdium i les medalles, ja era massa tard i no podia deixar de córrer. Em va atendre un breu instant –perquè jo havia de córrer al seu costat i no aguento gaire–, suficient per emocionar-se i demanar-me que trobés la Sororitat, perquè sentia que només ella la podia ajudar i fer-la tornar a ser la Igualtat, a seques.

I va començar a anar pel món creient que la vida és una competició i que reclamar igualtat és reclamar el dret a guanyar un lloc al pòdium i les medalles, ja era massa tard i no podia deixar de córrer. Em va atendre un breu instant –perquè jo havia de córrer al seu costat i no aguento gaire–, suficient per emocionar-se i demanar-me que trobés la Sororitat, perquè sentia que només ella la podia ajudar i fer-la tornar a ser la Igualtat, a seques.

I jo, com ella, també sospito que la Sororitat és qui més ens pot ajudar a sortir d'estos pou de misèria i rescatar les imprescindibles Llibertat i Igualtat en la seva forma genuïna. Ho provo escrivint aquí perquè potser, allà on sigui, llig la Directa –no m'estranyaria– i potser, en veure com està el pati i com la necessitem, s'anima a tornar. Em consta, a més, que moltíssima gent la invoca i la practica dia a dia; per tant, si torna, serem colla rebent-la.

Ja ho entenc, que estigui dolguda, perquè fins i tot les anomenades esquerres van passar d'ella inexplicablement, mentre es barallaven amb la dreta per qui defensa més la llibertat i la igualtat d'oportunitats. Però va, que ja comença a ser l'hora. Que torni. Si la trobes, fes-li saber que l'esperem.

La reconeixeràs perquè és aquell valor que, simplement i revolucionàriament, et dirà que la teva vida i la meva van d'això: de nosaltres. I de tu en aquell moment, buscant-la i trobant-la. Per nosaltres.»

Mar Vallecillos. 'Liberté, égalité i no sé què'.
Directa [en línia]. 18 d'abril de 2016.

Sagunt, 14 d'abril de 2018